

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 1

1. Prokurator Prokuratury Okręgowej w B. otrzymał propozycję przeprowadzenia odpłatnego szkolenia dla notariuszy Izby Notarialnej w W., na temat tajemnic zawodowych w postępowaniu karnym. Szkolenie ma odbyć się w dzień wolny od pracy, a mianowicie w sobotę 9 lipca 2016 r. w siedzibie Izby Notarialnej w W. Wysokość wynagrodzenia została ustalona na kwotę 1.000 zł. Szkolenie to ma mieć charakter jednorazowy.
Jak powinien w tej sytuacji postąpić prokurator? Czy i ew. jakie przepisy ograniczają prawo prokuratora do przeprowadzenia wskazanego szkolenia? Jak kształtuje się możliwość podejmowania przez prokuratora dodatkowego zatrudnienia i zarabkowania?
2. Policja powzięła informację, że w opuszczonej fabryce w W. przeprowadzana jest transakcja sprzedaży znacznej ilości kokainy, w której uczestniczą prawdopodobnie uzbrojeni sprawcy. Na miejsce została wysłana grupa 20 funkcjonariuszy. W trakcie próby zatrzymania sprawców, jeden z nich wsiadł do samochodu i zaczął uciekać. Nie zareagował on na okrzyki policjanta „Stój Policja!”, który znajdował się na drodze przejazdu samochodu. Funkcjonariusz Policji uskoczył w bok, lecz został potrącony i raniony w nogę. Zdołał się jednak podnieść i oddać kilka strzałów w kierunku odjeżdżającego już pojazdu. Podobnie uczyniło dwóch innych funkcjonariuszy, którzy już po potrąceniu policjanta, oddali strzały w opony uciekającego samochodu. Okazało się, że kierujący samochodem zmarł w wyniku postrzału. Matka zmarłego złożyła skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, wskazując naruszenie art. 2 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, które miało polegać na bezpodstawnym pozbawieniu życia jej syna.
Oceń zasadność skargi i uzasadnij swoje stanowisko. Jakie warunki muszą zostać spełnione, aby pozbawienie życia mogło zostać uznane za uzasadnione w świetle standardów praw człowieka? Jakie przepisy polskiego prawa karnego materialnego są odzwierciedleniem normy art. 2 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności?
3. Z jednego z krajów arabskich, z którym Rzeczpospolita Polska nie ma podpisanej umowy o wzajemnej współpracy w sprawach karnych, wpłynął wniosek o udzielenie międzynarodowej pomocy prawnej. Przedmiotem postępowania, w którym zwrócono się z odezwą był czyn, który w świetle prawa polskiego można zakwalifikować jako rozbój z użyciem niebezpiecznego narzędzia z art. 280 § 2 k.k. Wniosek dotyczył przesłuchania w charakterze świadka obywatela polskiego, który podczas zagranicznego pobytu miał widzieć całe zajście. Jednocześnie strona wzywająca poprosiła, aby przed przesłuchaniem od świadka odebrać przysięgę w brzmieniu określonym we wniosku, w trakcie składania której świadek będzie trzymał prawą rękę na Koranie. Do wniosku dołączono Koran w arabskiej wersji językowej. Ponadto z wniosku rekwizycyjnego wynikało, że niedopełnienie tego wymogu spowoduje, iż dowód ten nie będzie mógł zostać dopuszczony w tamtejszym sądzie.
Czy prokurator powinien uczynić zadość życzeniu państwa wzywającego? Czy znasz przepis prawa, który będzie miał zastosowanie w powyższej sprawie? Omów przesłanki odmowy udzielenia pomocy prawnej w sytuacji, gdy z danym państwem Polska nie jest związana umową międzynarodową o obrocie prawnym w sprawach karnych.

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 2

1. Prokurator Prokuratury Rejonowej w G. podczas spaceru został zatrzymany do kontroli przez patrol Policji. Funkcjonariusz Policji zarzucił mu popełnienie dwóch wykroczeń. Pierwszym z nich było przechodzenie przez jezdnię w miejscu niedozwolonym, tj. wykroczenie z art. 97 k.w. Drugim natomiast było nie zachowanie środków ostrożności przy trzymaniu psa, z którym prokurator spacerował, a który był niebezpieczny, bez kagańca i smyczy. Zachowanie takie wyczerpywało znamiona wykroczenia stypizowanego w art. 77 k.w. Prokurator, który wylegitymował się wyłącznie dowodem osobistym, nie poinformował funkcjonariusza Policji o wykonywanym przez siebie zawodzie. Jednocześnie przyjął mandat w związku z ww. wykroczeniami.

Czy prokurator miał prawo przyjąć mandat za powyższe wykroczenia? Oceń zachowanie prokuratora powołując się na właściwe przepisy. Czy w zaistniałej sytuacji prokurator może ponosić odpowiedzialność dyscyplinarną? Czy sytuacja byłaby odmienna gdyby sprawa dotyczyła sędziego, a nie prokuratora? Czym różni się immunitet formalny od materialnego?

2. Mirosław Z. odbywa karę 15 lat pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 148 § 1 k.k. W dniu 15 września 2015 r. wystąpił z powództwem przeciwko Skarbowi Państwa o zadośćuczynienie w kwocie 150.000 zł z tytułu szkody niemajątkowej, jakiej jego zdaniem doznał w wyniku przeludnienia cel oraz nieodpowiednich warunków bytowych i niewłaściwej opieki medycznej w Zakładzie Karnym w P., gdzie odbywał karę pozbawienia wolności. Skarżący wystąpił również o zwolnienie go z opłat sądowych, powołując się na brak pracy i środków finansowych. W toku postępowania sądowego potwierdzono, że ww. przez okres 250 dni przebywał w warunkach przeludnienia w Zakładzie Karnym w P., w celi, w której kąciek sanitarny nie był wystarczająco odgrodzony od części mieszkalnej, z ograniczonym do 4-5 razy w miesiącu dostępem do kąpieli, a także ograniczonym jedynie do godziny dziennie spacerem. Sąd przyznał Mirosławowi Z. tytułem zadośćuczynienia kwotę 5.000 zł, zobowiązując go do uiszczenia na rzecz pozwanego Skarbu Państwa kwoty 1.200 zł tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego. Wyrok ten utrzymał w mocy Sąd II instancji. W związku z powyższym Mirosław Z. złożył skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, zarzucając naruszenie art. 3 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Podniósł te same argumenty co w powództwie krajowym.

Czy skarga w przedmiotowej sprawie jest dopuszczalna? Czy wskutek uwzględnienia powództwa przez sąd krajowy Mirosław Z. utracił status ofiary naruszenia Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności? Jakie inne okoliczności mogą według ETPC powodować naruszenie art. 3 Konwencji w związku z pobytem w zakładzie karnym lub areszcie śledczym.

3. Do Prokuratury Okręgowej w G. wpłynął za pośrednictwem Prokuratury Krajowej wniosek władz Brazylii o udzielenie międzynarodowej pomocy prawnej. Podczas zapoznawania się z odezwą prokurator ustalił, że dotyczy ona przesłuchania w charakterze podejrzanego Jana K., któremu prokuratura brazylijska zarzuca popełnienie czynu, który według prawa polskiego stanowi jedynie wykroczenie.

Jak powinien w tej sytuacji postąpić prokurator? Czy okoliczność ta stanowi przesłankę odmowy udzielenia pomocy prawnej? Wskaż właściwe przepisy mające zastosowanie w tym przypadku. Na jakiej podstawie odbywa się współpraca w sprawach karnych z państwem, z którym Polska nie jest związana umową międzynarodową w tym obszarze?

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 3

1. Prokurator Prokuratury Okręgowej w K. otrzymał wezwanie z Sądu Okręgowego w P. do stawienia się w charakterze świadka, na rozprawie w dniu 20 lipca 2016 r. w sprawie przeciwko Adamowi W., oskarżonemu o czyny z art. 258 § k.k. i in. Prokurator przypomniał sobie, że w sprawie, w której został wezwany, jeszcze na etapie postępowania przygotowawczego przesłuchiwał Adama W. w charakterze podejrzanego. Prokurator bez usprawiedliwienia nie stawiał się jednak na rozprawę, a Sąd nałożył na niego karę pieniężną w kwocie 1.000 zł.
Oceń postępowanie prokuratora. Czy Sąd miał prawo nałożyć na prokuratora karę porządkową? Czy w przedmiotowej sprawie prokuratora obowiązuje tajemnica zawodowa? Uzasadnij swoje stanowisko powołując się na stosowne przepisy.
2. W dniu 10 stycznia 2013 r. Jan W. rozpoczął odbywanie kary 7 lat pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwa kradzieży i rozboju. Jan W. od młodych lat leczył się psychiatrycznie z powodu lekkiej psychozy, nadmiernej pobudliwości oraz silnych i uporczywych bólów głowy. W przeszłości w związku z powyższymi problemami przebywał także w szpitalu psychiatrycznym. Ponieważ w czasie osadzenia dolegliwości utrzymywały się, był on dziesięciokrotnie badany przez lekarzy psychiatrów i neurologów oraz 20 razy konsultowany przez lekarzy więziennych innych specjalności. Przepisano mu leki psychotropowe. W dniu 12 grudnia 2015 r. matka skazanego skierowała pismo do dyrektora zakładu karnego, w którym wystąpiła z prośbą o zwrócenie uwagi na stan zdrowia syna, opisując zarówno przebieg jego dotychczasowego leczenia, jak i apatię dostrzeżoną u syna podczas spotkań. W dniu 10 lipca 2016 r. około godz. 4.40 osadzony zawiadomił jednego ze strażników, że Jan W. ma konwulsje i drgawki. Natychmiast zawiadomiono dyrektora zakładu karnego i wezwano pogotowie ratunkowe. Jan W. został przewieziony karetką do szpitala, gdzie udało się z nim nawiązać kontakt słowny. Wyznał, że przyjął 60 tabletek leków psychotropowych, które zostały mu przepisane w zakładzie karnym przez jednego z psychiatrów. Godzinę później zmarł. W toku śledztwa stwierdzono, że powodem zgonu Jana W. było samobójstwo. Ponieważ czyn ten nie jest karalny, postępowanie karne zostało umorzone.
Naruszenie jakich standardów praw człowieka mogłaby podnieść matka zmarłego? Oceń szanse powodzenia skargi do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w niniejszej sprawie. Czy ew. wyrok skazujący sądu krajowego w przedmiotowej sprawie miałby wpływ na zasadność skargi do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, a jeżeli tak to w jakim zakresie?
3. Z jednego z krajów afrykańskich wpłynął wniosek o udzielenie międzynarodowej pomocy prawnej. Wynikało z niego, że tamtejsza prokuratura prowadzi postępowanie karne przeciwko obywatelowi tego kraju Saidowi N., któremu zarzuca się praktykowanie homoseksualizmu. Z załączonego wyciągu z przepisów karnych tego państwa wynika, że czyn taki zagrożony jest karą chłosty lub pozbawienia wolności do 10 lat. Strona wzywająca zawnioskowała o przesłuchanie w charakterze świadka Jakuba T., który podczas swej podróży miał widzieć zbliżenie Saidy N. z innym mężczyzną.
Czy polski prokurator powinien zrealizować powyższy wniosek? Jeśli nie na jaki przepis kodeksu postępowania karnego powinien się powołać? Czy sam fakt, iż postępowanie zagraniczne może naruszać standardy praw człowieka może stanowić podstawę do odmowy udzielenia pomocy prawnej?

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 4

1. W Prokuraturze Regionalnej w G. odbyła się narada poświęcona omówieniu jednego z medialnych śledztw prowadzonych w podległej Prokuraturze Okręgowej w G. Udział w niej wzięli: prokurator Prokuratury Okręgowej w G. będący referentem sprawy, Prokurator Okręgowy w G., prokurator Prokuratury Regionalnej w G., który sprawował zwierzchni nadzór służbowy, a także Zastępca Prokuratora Regionalnego w G. W trakcie dyskusji prokurator referent oświadczył, że w jego ocenie zgromadzony materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wobec Jana K., podejrzanego o przestępstwo z art. 197 § 4 k.k. i zamierza umorzyć przedmiotowe postępowanie. Ocenę tę podzielili wszyscy uczestnicy spotkania, za wyjątkiem Zastępcy Prokuratora Regionalnego w G., który wydał polecenie skierowania w tej sprawie aktu oskarżenia, czyniąc na obwołucie akt podręcznych sprawy adnotację „Polecam skierować akt oskarżenia wobec Jana K. o czyn z art. 197 § 4 k.k.”. Prokurator Prokuratury Okręgowej w G. wbrew poleceniu umorzył jednak przedmiotowe śledztwo, gdyż „głęboko” nie zgadzał się z oceną Zastępcy Prokuratora Regionalnego w G. Postanowienie o umorzeniu zostało doręczone Janowi K. i pokrzywdzonej Annie W. Do chwili obecnej nie upłynął termin do złożenia zażalenia na powyższą decyzję.

Czy Zastępca Prokuratora Regionalnego w G. był uprawniony do wydania powyższego polecenia? Kto z uczestników narady był prokuratorem przełożonym prokuratora Prokuratury Okręgowej w G.? Oceń zachowanie prokuratora Prokuratury Okręgowej w G. w świetle obowiązujących przepisów. Jak powinien postąpić prokurator, który nie zgadza się z poleceniem swego przełożonego?

2. Jedna z par homoseksualnych zastanawia się nad możliwością złożenia skargi do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z uwagi na pozbawienie ich prawa do legalizacji związku. Prawo polskie nie dopuszcza bowiem możliwości zawarcia małżeństwa, bądź innego rodzaju związku o zbliżonym charakterze (tzw. związku partnerskiego) przez pary jedнопłciowe.

Na naruszenie jakich przepisów mogliby powoływać się skarżący? Czy taka skarga do miałaby szansę powodzenia? Czy potrafisz wskazać orzeczenia Europejskiego Trybunału Praw Człowieka dotyczące związków jedнопłciowych?

3. Prokuratura Okręgowa w K. otrzymała wniosek Prokuratury w Maladze (Hiszpania) o udzielenie pomocy prawnej w sprawie dotyczącej zabójstwa. Wniosek rekwizycyjny wpłynął bezpośrednio (bez pośrednictwa organów centralnych), a strona wzywająca prosiła o przesłuchanie świadka Artura D. w obecności hiszpańskiego prokuratora, który prowadził sprawę. Prokurator Prokuratury Okręgowej w K. przekazał wniosek do realizacji do Prokuratury Rejonowej w K., polecając umożliwienie wzięcia udziału prokuratorowi państwa obcego w czynności. W związku z tym prokurator Prokuratury Rejonowej w K., który otrzymał wniosek do realizacji skontaktował się telefonicznie z kolegą z Hiszpanii informując go, że nie ma przeszkód, aby przyjechał do Polski. Przesłuchanie Artura D. odbyło się z udziałem tłumacza języka hiszpańskiego, a samą czynność przeprowadził prokurator z Malagi, który widniał w protokole jako prowadzący.

Czy wniosek rekwizycyjny strony hiszpańskiej mógł zostać przesłany bez pośrednictwa organów centralnych obu państw? Wskaż podstawę prawną, na jakiej oparte winno być przekazanie odezwę przez stronę hiszpańską. Czy procedura udzielenia zgody przedstawicielom państwa obcego na udział w czynności w Polsce była prawidłowa? Czy prokurator państwa obcego mógł przesłuchać świadka w Polsce? Odpowiadając na pytania przedstaw zasady udzielania pomocy prawnej w sprawach karnych.

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 5

1. Prokurator Prokuratury Rejonowej w D. wydał postanowienie o przedstawieniu Jerzemu D. zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. Do chwili obecnej postanowienie to nie zostało ogłoszone. Prokurator Rejonowy w D. w trakcie nadzoru wewnętrznego wydał postanowienie o uchyleniu postanowienia o przedstawieniu zarzutu Janowi J. na podstawie art. 8 § 1 ustawy Prawo o prokuraturze.

Czy Prokurator Rejonowy w D. był uprawniony do podjęcia powyższej decyzji? Uzasadnij swoje stanowisko. Przedstaw uprawnienia prokuratora przełożonego na gruncie ustawy Prawo o prokuraturze.

2. Przed Sądem Rejonowym w W. toczy się postępowanie prywatnoscargowe przeciwko Vaclavowi S., oskarżonemu o czyn z art. 217 § 1 k.k. Jak ustalono, Vaclav S. jest obywatelem Czech i nie posiada w Polsce stałego ani czasowego miejsca zameldowania. Nie przebywa również pod ostatnio znanym adresem, który został wskazany w akcie oskarżenia. Właściciel tego mieszkania, przesłuchany w charakterze świadka zeznał, że Vaclav S. wynajmował mieszkanie przez okres 8 miesięcy, a wyprowadził się pół roku temu. Przedłożona przez niego umowa wskazywała na zakończenie okresu najmu 2 dni po wpływie do sądu aktu oskarżenia. Właściciel nie wiedział gdzie może przebywać Vaclav S. Sąd ponadto ustalił, że oskarżony ma żonę Polkę, której miejsce pobytu jest również nieznane. W związku z powyższym Sąd Rejonowy w W. zastosował wobec oskarżonego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy i wdrożył poszukiwania ww. listem gończym. Podstawą wydania decyzji o tymczasowym aresztowaniu były przepisy art. 258 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 259 § 4 k.p.k. Dwa lata później Vaclav S. został zatrzymany i tymczasowo aresztowany w miejscowości F. na Śląsku, gdy poruszał się swoim samochodem osobowym na czeskich numerach rejestracyjnych. Vaclav S. złożył zażalenie na decyzję Sądu Rejonowego w W. podnosząc, że jest on obywatelem Czech, który na stałe wraz z żoną i dzieckiem zamieszkuje w Czechach. Tam też pracuje od dnia opuszczenia Polski, na co przedłożył umowę o pracę. Nie wiedział o toczącym się wobec niego postępowaniu i nie doręczono mu prywatnego aktu oskarżenia.

Czy Sąd Rejonowy w W. wydając nakaz aresztowania naruszył standardy praw człowieka, a jeżeli tak to jakie? Uzasadnij swoje stanowisko posilkując się przepisami umów międzynarodowych i orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

3. Prokuratura Okręgowa w W. wskutek doniesień medialnych, wszczęła z urzędu śledztwo w sprawie spowodowania katastrofy w ruchu lądowym przez polskiego kierowcę autobusu jadącego z Warszawy do Paryża. W zdarzeniu, które miało miejsce w Ormes we Francji, zginęło 30 pasażerów będących obywatelami polskimi, a 10 innych doznało ciężkich obrażeń ciała. Przesłuchany w charakterze świadka właściciel firmy transportowej zeznał m.in., że śledztwo w tej samej sprawie prowadzi Prokuratura w Reims we Francji.

Jak w tej sytuacji powinien postąpić prokurator Prokuratury Okręgowej w W.? Przedstaw procedurę rozwiązywania konfliktu jurysdykcji w niniejszej sprawie.

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 6

1. W Prokuraturze Okręgowej w B. zwolniło się stanowisko prokuratorskie. Ponieważ Prokurator Krajowy podjął decyzję o utrzymaniu etatu w tej jednostce, Prokurator Okręgowy w B. rozpoczął procedurę zmierzającą do obsadzenia wolnego stanowiska. Podjął samodzielną decyzję, że prokuratorem Prokuratury Okręgowej w B. powinien zostać adwokat Marek C. Był to wyróżniający się adwokat z 5-letnim stażem, który już wcześniej wyrażał wolę przejścia do prokuratury. Po uzyskaniu jego zgody, informacji o karalności i zaświadczenia stwierdzającego, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków prokuratora, Prokurator Okręgowy w B. skierował do Prokuratora Generalnego za pośrednictwem Prokuratora Regionalnego w G. wniosek o powołanie adwokata Marka C. na stanowisko prokuratora Prokuratury Okręgowej w B. Prokurator Generalny wystąpił do Kolegium Prokuratury Regionalnej w G. o wyrażenie opinii o kandydacie na prokuratora Prokuratury Okręgowej w B. Kolegium wydało opinię negatywną.

Oceń poprawność działania Prokuratora Okręgowego w B. Czy w opisanym stanie faktycznym, adwokat Marek C. może zostać powołany na stanowisko prokuratora Prokuratury Okręgowej w B., a jeżeli tak na jakiej podstawie? Czy stanowisko Kolegium Prokuratury Regionalnej w G. było dla Prokuratora Generalnego wiążące? Przedstaw „nadzwyczajne” tryby awansu prokuratora.

2. Marek W. został zatrzymany w dniu 10 lipca 2015 r. pod zarzutem zgwałcenia i pobicia Marianny S. W dniu 11 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy w D. zastosował wobec ww. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania, który był kolejno przedłużany, także po skierowaniu aktu oskarżenia, co miało miejsce w dniu 30 listopada 2015 r. W dniu 11 stycznia 2016 r., Marek W. złożył do sądu prowadzącego jego sprawę wniosek o zezwolenie na zawarcie w areszcie małżeństwa z pokrzywdzoną Marianną S. Sąd odmówił udzielenia takiej zgody, powołując się na interes postępowania. Wskazał, że w jego ocenie zawarcie małżeństwa stanowi kolejną próbę przekonania sądu o bliskim charakterze stosunków pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzoną, dyktowaną zamiarem skorzystania przez Mariannę S. z prawa do odmowy składania zeznań. Ponadto sąd wskazał, że areszt nie jest odpowiednim miejscem do odbywania ceremonii, wyrażając wątpliwości co do rzeczywistych zamiarów stron. Marek W. za pośrednictwem swojego obrońcy złożył skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka zarzucając, że odmowa udzielenia zgody na zawarcie związku małżeńskiego w areszcie naruszała art. 12 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

Oceń zasadność skargi. Czy prawo do zawarcia małżeństwa doznaje ograniczeń podczas tymczasowego aresztowania, bądź odbywania kary pozbawienia wolności? Jakie względy mogą przemawiać za ograniczeniem prawa wynikającego z art. 12 Konwencji?

3. Sąd Rejonowy w T. zastosował wobec Thiago S. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania. Sąd wskazał m.in., że ww. jest obywatelem Francji i nie posiada w Polsce stałego miejsca zamieszkania lub pobytu. Obrońca Thiago S. złożył wniosek o zmianę tymczasowego aresztowania na nieizolacyjny środek zapobiegawczy, tj. dozór policji, który ww. mógłby realizować we Francji.

Czy taka forma współpracy międzynarodowej jest dopuszczalna w ramach Unii Europejskiej? Jeżeli tak proszę wskazać podstawę prawną i omówić stosowną procedurę.

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 8

1. Prokurator Generalny, na wniosek Prokuratora Krajowego, wydał w dniu 15 lipca 2016 r. wytyczne dotyczące metodyki prowadzenia postępowań przygotowawczych w sprawach o przestępstwa związane z procederem wyłudzenia nienależnego zwrotu podatku VAT oraz innych oszukańczych uszczupień w tym podatku. W toku śledztwa o czyn z art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s, funkcjonariusz Komendy Wojewódzkiej Policji w B. i asesor Prokuratury Rejonowej w B., podjęli decyzje, które pozostawały w sprzeczności z ww. metodyką.

Czy Prokurator Generalny jest uprawniony do wydania wytycznych dotyczących metodyki prowadzenia postępowania przygotowawczego, a jeżeli tak to na jakiej podstawie? Czy i ew. jakie konsekwencje grożą funkcjonariuszowi Policji i asesorowi z tytułu niezastosowania się do wydanych wytycznych?

2. Prokurator Prokuratury Rejonowej w I. prowadzi postępowanie przygotowawcze przeciwko Janowi K., podejrzanemu o naruszenie czynności narządów ciała swojej konkubiny Magdaleny R., który to czyn miał miejsce w dniu 24 grudnia 2008 r. w Berlinie. W toku postępowania przygotowawczego zgromadzono materiał dowodowy potwierdzający sprawstwo Jana K. i uzasadniający skierowanie aktu oskarżenia. Obrońca podejrzanego przedłożył jednak odpis decyzji Prokuratury w Berlinie, umarzającej postępowanie wobec jego klienta, z uwagi na przedawnienie karalności w Niemczech. W drodze międzynarodowej pomocy prawnej uzyskano materiały sprawy prowadzonej przez niemiecką prokuraturę wraz z odpisem decyzji kończącej postępowanie. Z materiałów tych wynikało, że Magdalena R. w dniu 10 stycznia 2016 r. złożyła zawiadomienie o przestępstwie pobicia przez swego konkubenta Jana K., które miało miejsce w Wigilię 2008 r. w wynajmowanym przez nich mieszkaniu w Berlinie. Prokuratura berlińska umorzyła jednak dochodzenie, z uwagi na przedawnienie karalności tego czynu w świetle prawa niemieckiego. W tej sytuacji obrońca Jana K. złożył wniosek o umorzenie postępowania przygotowawczego prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w I., z uwagi na obowiązujący zakaz *ne bis in idem*, o którym mowa w art. 54 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen

Jaką decyzję procesową powinien podjąć prokurator w niniejszej sprawie? Przedstaw zakres obowiązującego zasady *ne bis in idem* w stosunku do orzeczeń zagranicznych w UE. Wesprzyj swoje stanowisko orzeczeniami TSUE (ETS).

3. Prokuratura Okręgowa w L. wystąpiła do władz Szwecji o udzielenie pomocy prawnej w śledztwie prowadzonym przeciwko Karolinie D. o oszustwo. Wniosek skierowany został na podstawie Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej z 2000 r. W odpowiedzi otrzymano wnioskowane materiały w postaci protokołu przesłuchania świadka i dokumentacji bankowej. Następnie prokurator Prokuratury Okręgowej w L. skierował wobec Karoliny D. akt oskarżenia o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k., wyłączając jednocześnie materiały w sprawie o łapownictwo z art. 228 § 1 k.k. Wśród wyłączonych dokumentów znalazły się wskazane wyżej materiały uzyskane w drodze pomocy prawnej od władz szwedzkich.

Czy prokurator mógł wyłączyć do innego postępowania materiały uzyskane w drodze pomocy prawnej? Czym jest zasada specjalności? Przedstaw stanowisko w przedmiocie jej obowiązującego w odniesieniu do pomocy prawnej *sensu stricto*.

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 9

1. Prokurator Prokuratury Okręgowej w Z. podjął decyzję o starcie w wyborach do Sejmu. Został on kandydatem z listy Komitetu Wyborczego Dla Ciebie. W trakcie kampanii wyborczej w dalszym ciągu pełnił obowiązki prokuratorskie, nie informując przełożonych o kandydowaniu w wyborach. W dniu 20 lipca 2016 r. został wybrany posłem na Sejm RP.

Oceń zachowanie prokuratora w świetle obowiązujących przepisów. Czy może on kandydować w wyborach do Sejmu, a jeżeli tak w jakich okolicznościach? Czy prokurator może łączyć swe stanowisko z mandatem posła? Przedstaw ustawowe gwarancje niezależności prokuratora.

2. Prokurator prowadzący śledztwo w sprawie o oszustwo dostrzegł konieczność przesłuchania w charakterze świadka obywatela polskiego Jana D., który przebywa w Monako. Postanowił, że wezwie go do osobistego stawienia się do jednostki prokuratury w Polsce. Ku swojemu zdziwieniu zauważył, że zgodnie z art. 589 k.p.k., świadek nie będący obywatelem polskim, posiada w takim wypadku 7-dniową ochronę od zakończenia czynności, która uniemożliwia ściganie za czyny popełnione przed przekroczeniem granicy, o czym świadka należy pouczyć w wezwaniu. Jednakże zgodnie z art. 12 Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych, której stroną jest m.in. Monako, ochrona taka jest niezależna od posiadanego przez świadka obywatelstwa i trwa przez okres 15 dni.

Jakie pouczenia (z Konwencji czy kodeksu) w wezwaniu powinien zawrzeć prokurator? Omów wzajemne relacje umów międzynarodowych i ustaw w polskim porządku prawnym. Czy kwestia ta uregulowana jest w kodeksie postępowania karnego, a jeżeli tak w jakim przepisie? Czy konwencja międzynarodowa ma pierwszeństwo przed bilateralną umową dwustronną?

3. Prokuratura Rejonowa w R. prowadzi postępowanie przygotowawcze przeciwko Anatolowi S., podejrzanemu o czyn z art. 190a § 1 k.k. W dniu 19 lipca 2016 r. został on zatrzymany i przesłuchany, po czym prokurator zdecydował o zastosowaniu wobec niego na podstawie art. 275 § 1 i 2 k.p.k. środka zapobiegawczego w postaci dozoru policji. Środek ten został połączony z zakazem zbliżania się przez podejrzanego do pokrzywdzonej na odległość mniejszą niż 300 metrów. Tego samego dnia pokrzywdzona złożyła wniosek o przekazanie tego postanowienia do wykonania do Niemiec, albowiem na stałe zamieszkuje we Frankfurcie nad Odrą, gdzie studiuje. Obawia się o swoje życie i zdrowie, gdyż miejsce jej zamieszkania w Niemczech i miejsce zamieszkania podejrzanego w Polsce dzielą jedynie 22 km. Następnego dnia do Prokuratury Rejonowej w R. wpłynęło zażalenie Anatola S. na postanowienie o zastosowaniu wobec niego środka zapobiegawczego.

W jaki sposób prokurator powinien rozpoznać wniosek pokrzywdzonej? Czy i w jakim trybie możliwe jest przekazanie środka zapobiegawczego do wykonania za granicę? Kto jest uprawniony do podjęcia decyzji w tym zakresie? Czy prokurator lub sąd mogą działać z urzędu? Czy i ew. jakie znaczenie ma fakt nieprawomocności postanowienia o zastosowaniu środka zapobiegawczego?

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 12

1. Asesor Prokuratury Rejonowej w J. przez okres ostatniego miesiąca przychodził do pracy na godz. 9.30. O powyższym nie poinformował swoich przełożonych. Prokurator Rejonowy w J. poprosił asesora o wyjaśnienie zaistniałej sytuacji, gdyż kierowana przez niego jednostka urzęduje w godzinach od 7.30 do 15.30. Asesor oświadczył, że przychodzi później do pracy, gdyż musi zaprowadzić dziecko do przedszkola. Ponadto zgodnie z art. 99 ustawy Prawo o prokuraturze, czas pracy prokuratora jest określony wymiarem jego zadań. Mimo późniejszej pory rozpoczęcia pracy, wypełnia on swoje obowiązki należycie. Prokurator Rejonowy w J. oświadczył, że przepis ten dotyczy wyłącznie prokuratora i nie ma zastosowania do asesora.

Oceń stanowiska asesora i Prokuratora Rejonowego. Zinterpretuj normę art. 99 ustawy Prawo o prokuraturze. Czy i ew. jakie konsekwencje grożą w zaistniałej sytuacji asesorowi?

2. Marika N. cierpiąca na stwardnienie zanikowe boczne zwróciła się do brytyjskich organów ścigania o zagwarantowanie bezkarności jej mężowi na wypadek gdyby popełnił zabójstwo eutanatyczne. Organy te odmówiły spełnienia prośby wskazując, że działanie takie byłoby niezgodne z prawem krajowym. W związku z powyższym, Marika N. skierowała do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka skargę na swój kraj, zarzucając naruszenie art. 2 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Podniosła, że wskazany przepis gwarantuje prawo do życia, z którego można wywieść prawo do godnej śmierci, podobnie jak z art. 10 Konwencji gwarantującego wolność wypowiedzi wynika prawo do tego, aby nie być zmuszanym do wypowiadania się.

Oceń zasadność skargi i przedstawionej argumentacji. Omów problematykę proceduralnego i materialnego aspektu prawa do życia na gruncie art. 2 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Przedstaw kilka przykładów naruszenia art. 2 Konwencji.

3. Do Prokuratury Okręgowej w T. wpłynął wniosek z Sądu w Kijowie na Ukrainie o przejęcie ścigania obywatela polskiego Adama B. Jest on pracownikiem firmy transportowej, która przyjęła zlecenie przewozu z Czerkas (Ukraina) do Bremy (Niemcy) 10 samochodów. Właściciel firmy transportowej powierzył wykonanie tego zadania Adamowi B. Podczas kontroli drogowej, ukraińskie organy ścigania ujawniły, że jeden z przewożonych przez Adama B. samochodów pochodzi z kradzieży. Adam B. od samego początku nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa paserstwa i wyjaśniał, że jest tylko kierowcą w firmie transportowej i nie sprawdza legalności samochodów. Nie miał świadomości pochodzenia jednego z pojazdów z kradzieży. Mimo to, ukraiński prokurator skierował do sądu w Kijowie akt oskarżenia wobec Adama B. Sąd ten postanowił jednak przekazać ściganie Adama B. do Polski, powołując się na art. 54 ust. 1 umowy między Rzeczpospolitą Polską a Ukrainą o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych i karnych, sporządzonej w Kijowie w dniu 24 maja 1993 r.

Czy prokurator jest organem właściwym do rozstrzygnięcia wniosku sądu w Kijowie o przejęcie ścigania obywatela polskiego? Jak powinien postąpić powinien Prokurator Okręgowy w T. w niniejszej sprawie. Czy w przedmiotowej sprawie istnieje możliwość odmowy przejęcia ścigania?

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 13

1. Jan D. zamieszkuje w miejscowości S. Od 2 lat jest prokuratorem Prokuratury Regionalnej w G. Prokurator Krajowy podjął decyzję o delegowaniu Jana D. do Prokuratury Rejonowej w G. w okresie od dnia 13 lipca 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. W uzasadnieniu wskazał, że w Prokuraturze Rejonowej w G. są znaczne braki kadrowe, albowiem na długotrwałych zwolnieniach przebywa połowa prokuratorów. Ponadto prokuratura rejonowa, do której delegowany został Jan D. znajduje się w tej samej miejscowości co prokuratura regionalna, w której jest zatrudniony. Prokurator Jan D. w piśmie skierowanym do Prokuratora Generalnego oświadczył, że nie wyraża zgody na delegowanie.

Czy Prokurator Generalny miał prawo podjąć powyższą decyzję, a jeżeli tak to na jakiej podstawie? Czy w tej sytuacji sprzeciw prokuratora ma znaczenie, a jeżeli tak to jakie? Omów zasady delegowania prokuratorów do innych jednostek organizacyjnych prokuratury.

2. Obywatel Belgii – Noah N. został przymusowo umieszczony w zakładzie opieki społecznej, w którym zmarł. Zdaniem jego brata – Thomasa N., powodem śmierci był brak odpowiedniej opieki medycznej. Sądy belgijskie nie stwierdziły jednak naruszenia przepisów prawa przez ww. placówkę, oddalając jego powództwa. W związku z powyższym wskutek wyczerpania drogi krajowej, Thomas N. złożył skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, zarzucając naruszenie art. 2 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

Czy Thomas N. był uprawniony do złożenia skargi do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, skoro ew. naruszenie Konwencji nastąpiło w stosunku do jego brata? Wskaż podstawę prawną skierowania skargi indywidualnej do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Omów status ofiary naruszenia praw zagwarantowanych w Konwencji.

3. Prokuratura Okręgowa w T. prowadzi śledztwo w sprawie utrudniania postępowań prowadzonych w Polsce, polegającego na posługiwaniu się podrobionymi dokumentami jednego z ukraińskich sądów. Dokumenty te fałszywie wskazywały, że *tempore criminis* osoby oskarżone przed polskimi sądami przebywały w areszcie na Ukrainie, co miało wykluczać możliwość popełnienia przez nich przestępstw w Polsce. W trakcie polskiego postępowania powzięto informacje wskazujące na podejrzenie, że podobne alibi wykorzystało również dwóch oskarżonych przed sądem w Kolonii w Niemczech. Ustalono jednak, że w zakresie tych czynów Polska nie posiada jurysdykcji. Do Polski nie wpłynął w tym zakresie żaden wniosek o udzielenie międzynarodowej pomocy prawnej.

Czy istnieje możliwość przekazania stronie niemieckiej „z urzędu” informacji wskazujących na podejrzenie popełnienia przestępstwa w Niemczech, czy też w powyższym zakresie istnieją ograniczenia prawne. Uzasadnij swoje stanowisko wskazując na konkretne przepisy prawa międzynarodowego, a także ew. krajowego.

**ZAGADNIENIA KONSTYTUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 14

1. Prokuratura Rejonowa w S. prowadzi śledztwo w sprawie wypadku drogowego ze skutkiem śmiertelnym, mającego miejsce w dniu 15 czerwca 2016 r. Kierujący pojazdem, który potrącił pieszego zbiegł z miejsca zdarzenia. W dniu 15 lipca 2016 r. ustalono, że sprawcą był Damian W. Podczas próby zatrzymania, Damian W. oświadczył, że od 1 lipca 2016 r. jest asesorem Prokuratury Rejonowej w E.

Czy w zaistniałej sytuacji można zatrzymać Damiana W.? Jak powinien postąpić prokurator, aby pociągnąć Damiana W. do odpowiedzialności karnej. Czy Damian W. może ponosić odpowiedzialność dyscyplinarną za czyny popełnione przed objęciem stanowiska asesora?

2. Mieszkający w Maroku dwaj obywatele tego kraju złożyli skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, w związku z brakiem ukarania autorów rysunków satyrycznych opublikowanych w duńskim dzienniku *Jyllands-Posten*, które miały obrażać uczucia religijne wyznawców Islamu. Wskutek powyższego miało dojść do naruszenia przez Danię art. 9 (wolność myśli, sumienia i wyznania) oraz art. 14 (zakaz dyskryminacji) Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

Oceń dopuszczalność i ew. zasadność skargi. Omów status ofiary na gruncie art. 34 Konwencji. Czy fakt pozostawiania skarżącego pod władzą lub kontrolą państwa naruszającego jego prawa ma wpływ na zdolność procesową do wniesienia skargi indywidualnej?

3. Prokuratura Okręgowa w L. prowadzi śledztwo przeciwko obywatelowi Bułgarii Iwanowi M., podejrzanemu o dokonanie kradzieży z włamaniem do magazynu KORAL sp. z o.o., tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. Prokurator zamierzając przekazać ściganie do Bułgarii, przesłuchał Andrzeja M. – prezesa zarządu i jedyne go udziałowca pokrzywdzonej spółki, odbierając od niego oświadczenie o wyrażeniu zgody na przekazanie ścigania za granicę. Sam podejrzany Iwan M. sprzeciwił się przekazaniu ścigania wskazując, iż wydłuży to postępowanie, a nadto w Bułgarii czeka go surowsza kara. W międzyczasie do Prokuratury Okręgowej w L. wpłynęło pisemne oświadczenie Andrzeja M., w którym cofa on zgodę na przekazanie ścigania do Bułgarii. Mimo to prokurator zdecydował się wystąpić do władz Bułgarii z wnioskiem o przejęcie ścigania Iwana M.

Czy przekazanie ścigania było możliwe mimo sprzeciwu podejrzanego? Czy w przedmiotowej sprawie wymagana była zgoda pokrzywdzonego na przekazanie ścigania? Czy cofnięcie zgody przez pokrzywdzonego na przekazanie ścigania jest prawnie skuteczne, a jeżeli tak pod jakimi warunkami? Oceń zasadność przekazania ścigania w przedmiotowej sprawie. Jakie wymogi winien spełniać wniosek o przejęcie ścigania do Bułgarii?

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 15

1. Podczas pełnienia sobotniego dyżuru, prokurator Adam A. wykonywał czynności procesowe z Błażem K., który został zatrzymany przez Komisariat Policji w D. na gorącym uczynku rozboju. Prokurator Adam A. po przesłuchaniu podejrzanego, podjął decyzję, że zastosuje wobec niego nieizolacyjne środki zapobiegawcze. Przed zwolnieniem zatrzymanego i przed przystąpieniem do sporządzania postanowienia, do prokuratora Adama A. zadzwonił jego przełożony – Prokurator Rejonowy w D., który polecił mu ustnie skierować w przedmiotowej sprawie wniosek do sądu o zastosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania.

Czy Prokurator Rejonowy w D. miał prawo wydać ww. polecenie? Jak powinien w tej sytuacji zachować się prokurator Adam A.? Czy i ew. kiedy polecenie może zostać wydane ustnie? Jakie przepisy regulują ww. kwestie?

2. Kamila D. została zatrudniona w firmie X sp. z o.o. na stanowisku sprzedawcy. Do jej obowiązków należał m.in. kontakt z klientami za pośrednictwem służbowej poczty elektronicznej i telefonu komórkowego. Po pół roku pracodawca poinformował Kamilę D., że wskutek kontroli przeprowadzonej poprzedniego dnia, sprawdzona została jej korespondencja e-mail i bilingi. Okazało się, że używa służbowej skrzynki e-mail i telefonu do kontaktów prywatnych z narzeczoną. Co więcej, sprawdzenia poczty elektronicznej wykazały, że w rozmowach porusza m.in. tematy związane z życiem seksualnym. Ponieważ zachowanie takie było sprzeczne z regulaminem pracy, który przewidywał możliwość kontroli wykorzystywania oddanego w użytkowanie sprzętu do celów służbowych, pracodawca zwolnił Kamilę D. Ta wystąpiła do sądu pracy wskazując, że postępowanie dyscyplinarne oparte było na bezprawnym działaniu pracodawcy, który monitorował jej rozmowy z naruszeniem zasad prywatności. Korespondencja e-mail i bilingi były bowiem chronione przez art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Ponadto prawo polskie nie reguluje kwestii monitorowania poczty służbowej pracownika. Sądy polskie nie uwzględniły jednak zarzutów skarżącej, a na drodze krajowej nie ma już możliwości odwołania.

Oceń zasadność skargi Kamili D. do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Omów orzecznictwo Trybunału na gruncie art. 8 Konwencji w zakresie prawa do prywatności pracownika. Na czym polega pozytywny obowiązek państwa na gruncie art. 8 Konwencji?

3. Prokurator Prokuratur Okręgowej w W. w czasie dyżuru otrzymał informację o zatrzymaniu przez Policję Michaela W., poszukiwanego przez sąd w Berlinie europejskim nakazem aresztowania do odbycia kary 6 miesięcy pozbawienia wolności. Jak ustalono ww. jest obywatelem Republiki Federalnej Niemiec. Zatrzymanie ściganego nastąpiło przez polską Policję na podstawie wpisu do Systemu Informacyjnego Schengen. Prokurator Prokuratury Okręgowej w W. ustalił, że nie będzie możliwe otrzymanie europejskiego nakazu aresztowania przed upływem terminu zatrzymania.

Jak w powyższej sytuacji powinien postąpić prokurator? Czy dopuszczalne jest procedowanie w przedmiocie przekazania osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania bez takiego nakazu? Omów procedurę wykonania europejskiego nakazu aresztowania pochodzącego od organów sądowych państwa obcego.

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 16

1. W toku postępowania przygotowawczego o czyn z art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. prokurator ustalił, że funkcjonariusze Straży Miejskiej w B. wystawiali mandaty na osoby bezdomne za niemające w rzeczywistości miejsca wykroczenia z art. 145 k.w. (nieposprzątanie po psach). Podrabiali przy tym podpisy bezdomnych, potwierdzając w ten sposób przyjęcie przez nich ww. mandatów. W toku śledztwa ustalono, że Prezydent Miasta B. wydał zarządzenie, na mocy którego strażnicy miejscy otrzymywali premie od każdego wystawionego mandatu za wykroczenie z art. 145 k.w. Prokurator ustalił, że okoliczności te sprzyjały popełnianiu przestępstw przez strażników miejskich, którzy dopuszczali się ich licząc na wyższe premie.
Jakie działania pozakarne może podjąć prokurator po skierowaniu aktu oskarżenia w zaistniałej sytuacji? Wskaż podstawy prawne stosownych działań na podstawie ustawy Prawo o prokuraturze.
2. Dwóch funkcjonariuszy Straży Miejskiej w Z., wykonując czynności służbowe nakazało osobom prowadzącym handel na ulicy przeniesienie się na pobliskie targowisko. Widząc to, Marian C. wdał się w dyskusję z interweniującymi funkcjonariuszami Straży Miejskiej, przekonując ich, że nie mają prawa usuwać sprzedawców z ulicy. W trakcie tej rozmowy nazwał ich „głupkami” i „ćwokami”, za co został pociągnięty do odpowiedzialności karnej z art. 226 § 1 k.k. Został prawomocnie skazany na karę grzywny. Marian C. złożył skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, w której podniósł zarzut naruszenia przez Polskę art. 10 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.
Zaproponuj rozstrzygnięcie w tej sprawie przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka. Jakim wartościom może ustępować określone w art. 10 prawo do wolności wyrażania opinii? Podaj przykłady.
3. Do Sądu Okręgowego w B. wpłynął europejski nakaz aresztowania obywatela Czech Vaclava K., celem jego przekazania do odbycia w państwie wzywającym kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej przez tamtejszy sąd. Sąd okręgowy postanowił odmówić wydania Vaclava K., albowiem od 5 lat stale przebywa on w Polsce, gdzie odbywa karę 7 lat pozbawienia wolności, orzeczoną za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. przez Sąd Okręgowy w T. Sąd Okręgowy w B. powołał się w swej decyzji na art. 607s § 2 k.p.k.
Oceń zasadność decyzji Sądu Okręgowego w B. Wyjaśnij pojęcia „miejsce zamieszkania” i „stały pobyt” na terytorium RP, których ustawodawca użył w art. 607s § 2 k.p.k. W miarę możliwości wskaż wyrok TSUE (ETS), który rozstrzygał podobne kwestie. Jaką decyzję ramową implementuje ww. przepis? Wskaż konkretną normę prawną ww. decyzji ramowej.

**ZAGADNIENIA KONSTYTUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 18

1. Prokurator Robert D. prowadzi śledztwo w sprawie o czyn z art. 300 § 2 k.k. Po powrocie z sądu, ku swojemu zdumieniu zauważył, że kierujący jednostką Prokurator Rejonowy w C., pod jego nieobecność wydał w tej sprawie postanowienie o przedstawieniu Markowi W. zarzutu z art. 300 § 2 k.k.

Czy Prokurator Rejonowy w C. był uprawniony do wykonania czynności w sprawie, której nie prowadzi? Omów uprawnienia prokuratora przełożonego na gruncie ustawy Prawo o prokuraturze. Jak powinien postąpić prokurator Robert D. nie zgadzając się z decyzją przełożonego? Jaka jest różnica pomiędzy prokuratorem przełożonym i bezpośrednio przełożonym?

2. Dwóch obywateli francuskich zostało skazanych za dystrybucję ulotek pochwalających dyskryminację rasową i nawołujących do wydalenia z Francji mieszkańców pochodzenia arabskiego. Po wyczerpaniu drogi krajowej, złożyli skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, zarzucając Francji naruszenie art. 10 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

Oceń dopuszczalność skargi. Czy fakt, iż skarżący sami naruszali przepisy Konwencji może mieć w tym zakresie znaczenie? Odpowiadając wskaż relewantny przepis/przepisy Konwencji. Omów warunki dopuszczalności skargi indywidualnej do Trybunału.

3. Prokurator Marek B. został wezwany do swego przełożonego Roberta L., celem omówienia zasadności wdrożenia poszukiwań europejskim nakazem aresztowania podejrzanego w jednym z zawieszonych postępowań. Po zreferowaniu sprawy przez Marka B., Robert L. oświadczył, że w jego ocenie należy wystąpić do sądu z wnioskiem o wydanie europejskiego nakazu aresztowania. Przemawia za tym fakt, iż podejrzany wiedział o toczącym się wobec niego postępowaniu, gdyż osobiście odebrał wezwanie do stawienia w charakterze podejrzanego i mimo to wyjechał za granicę. Ponadto sąd rejonowy zastosował wobec podejrzanego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania, z uwagi na uzasadnione podejrzenie jego ukrywania się. Podejrzany jest poszukiwany krajowym listem gończym przez okres 3 lat, tymczasem zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, że przebywa on w Czechach. Z kolei zdaniem Marka B., poszukiwanie podejrzanego europejskim nakazem aresztowania byłoby niezasadne. Zarzuca się mu bowiem popełnienie przestępstwa podrobienia legitymacji studenckiej, a zatem prognozowana kara byłaby nieproporcjonalna w stosunku do kosztów związanych z wydaniem go do Polski. Tym bardziej, że podejrzany był wcześniej niekarany.

Oceń racje obu prokuratorów i zdecyduj, jaka decyzja powinna zapaść w przedmiocie poszukiwań podejrzanego europejskim nakazem aresztowania. Uzasadnij swoje stanowisko z powołaniem na konkretne przepisy. Przy dokonywaniu oceny odnieś się do zasady legalizmu określonej w art. 10 k.p.k. Czy zasada proporcjonalności w odniesieniu do europejskiego nakazu aresztowania ma charakter ustawowy, czy też jest postulatem doktryny?

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 20

1. W dniu 11 lipca 2016 r. Prokurator Generalny złożył na podstawie art. 60 § 2 w zw. z § 1 ustawy o Sądzie Najwyższym wniosek o podjęcie w składzie 7 sędziów Sądu Najwyższego uchwały mającej na celu wyjaśnienie występujących w orzecznictwie sądów powszechnych rozbieżności w wykładni prawa. Zagadnienie prawne dotyczyło jednego z przepisów kodeksu karnego.
Czy Sąd Najwyższy musi orzekać w składzie 7 sędziów, czy też możliwy jest inny skład? Czy podjęta w składzie 7 sędziów uchwała będzie miała moc zasady prawnej? Czy uchwały Sądu Najwyższego mają moc wiążącą, a jeżeli tak to w jakim zakresie?
2. Sąd Rejonowy w N. skazał Jana I. za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., opierając wyrok w zasadniczej mierze na zeznaniach dwóch świadków, których nie można było przesłuchać w toku postępowania jurysdykcyjnego. Z tego względu sąd odczytał zeznania tych świadków z postępowania przygotowawczego, zgodnie z art. 391 § 1 k.p.k. W złożonej apelacji obrońca zakwestionował taki tryb procedowania, który godził w prawo do obrony jego klienta, mgląc powołując się na naruszenie międzynarodowych standardów praw człowieka.
Oceń postępowanie sądu w kontekście wspomnianych standardów praw człowieka. Czy i jakie przepisy zobowiązań międzynarodowych w tym zakresie mogły zostać naruszone? O ile to możliwe posilkuj się znanym orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.
3. Sąd Okręgowy w Ł., na wniosek Prokuratora Okręgowego w Ł. wydał europejski nakaz aresztowania Urszuli W. w zakresie dwóch czynów zarzucanych jej przez prokuratora, tj. kradzieży i łapownictwa. Z uwagi na ustalone miejsce pobytu poszukiwanej, europejski nakaz aresztowania został przekazany bezpośrednio do sądu państwa wykonania. Sąd francuski wyraził zgodę na przekazanie Urszuli W. w celu przeprowadzenia wobec niej w Polsce postępowania o przestępstwo łapownictwa, natomiast odmówił jej wydania w zakresie przestępstwa kradzieży.
Jak powinien postąpić prokurator po przekazaniu podejrzonej do Polski? Czy w przedmiotowej sprawie istnieją możliwości prawne pociągnięcia Urszuli W. do odpowiedzialności karnej za przestępstwo kradzieży? Uzasadnij swoje stanowisko powołując się na właściwe przepisy. Czym jest zasada specjalności w odniesieniu do europejskiego nakazu aresztowania i jakie są od niej wyjątki.

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 21

1. Przed Trybunałem Konstytucyjnym toczy się postępowanie z wniosku 60 posłów Sejmu VII kadencji o zbadanie zgodności z Konstytucją RP jednego z przepisów ustawy o ochronie danych osobowych. Termin rozprawy w tej sprawie został wyznaczony na dzień 20 sierpnia 2015 r. W dniu 30 lipca 2015 r. Sejm podjął uchwałę o skróceniu swej kadencji.
Co stanie się z postępowaniem przed Trybunałem Konstytucyjnym? Czy wyznaczona rozprawa powinna się odbyć? Jak w tej sytuacji powinien postąpić Prezes Trybunału Konstytucyjnego? Omów zasadę dyskontynuacji w odniesieniu do aktywności Sejmu.
2. Bogdan A. w 1996 r. wniósł do sądu cywilnego o zniesienie współwłasności spółki cywilnej prowadzonej wraz z żoną oraz o podział majątku tej spółki. Postępowanie trwało 15 lat i zakończyło się ostatecznie odmową przyjęcia jego skargi kasacyjnej przez Sąd Najwyższy. W związku z powyższym Bogdan A. zamierza wnieść skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.
Czy wcześniej powinien wyczerpać jeszcze jakieś środki krajowe, a jeżeli tak to jakie? Na naruszenie jakiego przepisu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności może powołać się Bogdan A.? Czy wskazana sytuacja narusza jakieś prawa konstytucyjne, a jeżeli tak to jakie? Omów standardy Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w związku z przewlekłością postępowań.
3. Do Prokuratury Okręgowej w E. wpłynął europejski nakaz aresztowania wydany przez sąd łotewski wobec obywatela polskiego Anatola G., podejrzanego za granicą o przestępstwo kradzieży sklepowej. Prokurator po przesłuchaniu ww. zdecydował, iż nie ma podstaw do stosowania tymczasowego aresztowania i zastosował wobec osoby ściganej wyłącznie dozór policji. Następnie prokurator wystąpił do Sądu Okręgowego w E. z wnioskiem o wydanie postanowienia o odmowie przekazania Anatola G. władzom łotewskim, z uwagi na przedawnienie ścigania zarzucanego mu czynu według prawa polskiego, a więc przesłankę odmowy wykonania nakazu z art. 607r § 1 pkt 4 k.p.k.
Czy prokurator miał prawo zastosować środek zapobiegawczy w powyższej sprawie? Czy dopuszczalne jest stosowanie w procedurze europejskiego nakazu aresztowania innych środków zapobiegawczych niż tymczasowe aresztowanie? Czy fakt, iż w przedmiotowej sprawie europejski nakaz aresztowania dotyczy obywatela polskiego ma znaczenie?

**ZAGADNIENIA KONSTYTUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 22

1. Do Prokuratora Generalnego wpłynęły 3 wokandy Trybunału Konstytucyjnego. W dniu 11 lipca 2016 r. rozpoznawana miała być skarga Konrada N. o zbadanie zgodności z Konstytucją jednego z przepisów ustawy o Policji. Na dzień 25 lipca 2016 r. Trybunał Konstytucyjny wyznaczył rozprawę w sprawie dotyczącej konstytucyjności art. 138 k.p.k., zainicjowanej przez Rzecznika Praw Obywatelskich. Z kolei na wokandzie w dniu 6 sierpnia 2016 r. zawisła sprawa wszczęta pytaniem prawnym Sądu Okręgowego w G. Na rozprawach w dniach 11 i 25 lipca 2016 r. Trybunał orzekać miał w pełnym składzie, natomiast sprawa w dniu 6 sierpnia 2016 r. rozpoznawana miała być w składzie 7-osobowym. Prokurator Generalny zadekretował wokandę w dniu 11 lipca 2016 r. na prokuratora Prokuratury Regionalnej w G. delegowanego do Prokuratury Krajowej Marka K., a wokandę w dniu 6 sierpnia 2016 r. na prokuratora Prokuratury Krajowej Adama S. Jednocześnie Prokurator Generalny podjął decyzję, że z uwagi na wątpliwość czy Trybunał Konstytucyjny w dniu 25 lipca 2016 r. proceduje na podstawie ważnej ustawy, nikt nie obsadzi tej rozprawy.
Oceń czy Trybunał Konstytucyjny zamierzał rozpoznać te sprawy we właściwym składzie? Czy Marek K. mógł być przedstawicielem Prokuratora Generalnego na rozprawie w dniu 11 lipca 2016 r. Czy Adam S. mógł uczestniczyć w rozprawie przed Trybunałem Konstytucyjnym w dniu 6 sierpnia 2016 r.? Uzasadnij swoje stanowisko powołując się na właściwe przepisy.
2. Europejski Trybunał Praw Człowieka poinformował strony o możliwości zastosowania procedury wyroku pilotażowego.
Co to oznacza dla stron? Czym jest wyrok pilotażowy Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i kiedy jest wydawany? Czy procedura wyroku pilotażowego została zastosowana wobec Polski, a jeżeli tak czego ona dotyczyła?
3. Dariusz W. został przekazany z Hiszpanii do Polski na podstawie europejskiego nakazu aresztowania do sprawy Sądu Okręgowego w G., w której był oskarżonym o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. Europejskim nakazem aresztowania nie była natomiast objęta sprawa Prokuratury Rejonowej w K., w której Dariusz W. był podejrzanym o czyn z art. 296 § 1 k.k. Po przekazaniu Dariusza W. do Polski, prokurator podjął decyzję o prowadzeniu wobec ww. postępowania karnego zawisłego w Prokuraturze Rejonowej w K., albowiem nie zamierza stosować wobec niego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania. Tym samym zgodnie z art. 607e § 3 pkt 4 k.p.k. w ocenie prokuratora nie obowiązuje zakaz ścigania za czyny nieobjęte europejskim nakazem aresztowania.
Oceń stanowisko prokuratora. Czy i w jakich okolicznościach będzie możliwe ściganie Dariusza W. za czyn, który nie był objęty zrealizowanym europejskim nakazem aresztowania? Czy sytuacja byłaby inna, gdyby w postępowaniu Prokuratury Rejonowej w K. był podejrzanym o przestępstwo z art. 216 § 1 k.k.?

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 23

1. Wyrokiem z dnia 15 lipca 2016 r. Sąd Okręgowy w L. uznał Marka Z. za winnego przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. i wymierzył mu karę 15 lat pozbawienia wolności. Wyrok ten zaskarżył prokurator zarzucając rozstrzygnięciu rażącą niewspółmierność kary. W trakcie rozprawy odwoławczej przed Sądem Apelacyjnym w L. okazało się, że w składzie Sądu Okręgowego w L. zasiadał sędzia Sądu Rejonowego w L. delegowany do orzekania na podstawie aktu delegacji wydanego przez Prezesa Sądu Apelacyjnego w L. na podstawie art. 77 § 8 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych w okresie od 1 stycznia 2016 r. do 1 lipca 2016 r. Sędzia sprawozdawca stwierdził, że pierwsza rozprawa w sądzie I instancji rozpoczęła się w dniu 5 stycznia 2016 r., a przewód sądowy został zamknięty w dniu 1 lipca 2016 r. Sąd odroczył jednak ogłoszenie wyroku na okres 14 dni, co skutkowało publikacją wyroku poza okresem delegacji sędziego będącego jednym z członków składu orzekającego Sądu Okręgowego w L.
Jak w tej sytuacji powinien postąpić Sąd Apelacyjny w L.? Czy wyrok sądu I instancji powinien być uchylony, a jeżeli tak to na jakiej podstawie? Czy delegowanie sędziego może nastąpić wbrew jego woli, a jeżeli tak to w jakich przypadkach? Cemu służy instytucja delegacji sędziego?
2. Jeden z krajów UE podjął decyzję o zróżnicowaniu opłat za przejazdy autostradami. Wprowadzono przepis, zgodnie z którym miesięczna opłata dla samochodów osobowych zarejestrowanych w tym kraju wyniesie 20 euro, a taka sama winieta dla samochodów osobowych zarejestrowanych za granicą wyniesie 30 euro.
Oceń zgodność tych przepisów w świetle prawa UE. Jakie normy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej weźmiesz pod uwagę i dlaczego?
3. Polska zdecydowała się na ekstradycję obywatela państwa obcego do jego kraju ojczystego, w którym groziła mu kara śmierci. Mimo to, ostatecznie po przekazaniu został on skazany na karę długoletniego pozbawienia wolności. Postanowił jednak dochodzić swoich roszczeń przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka.
Jaki przepis Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności może być podstawą skargi do ETPC? Jaki wpływ na rozstrzygnięcie Trybunału może mieć fakt, że skarżący nie został skazany na karę śmierci, mimo, że zarzucany mu czyn taką właśnie karą był zagrożony?

**ZAGADNIENIA KONSTYTUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 24

1. Marcin K. został uznany za winnego popełnienia jednego z przestępstw pozakodeksowych, za co Sąd Rejonowy w W. wymierzył mu karę grzywny. Marcin K. nie zgadza się z tym rozstrzygnięciem i uważa, że przepis, na podstawie którego został skazany jest niezgodny z Konstytucją RP.

Jakie działania powinien podjąć Marcin K., aby skierować skargę do Trybunału Konstytucyjnego? Przedstaw warunki wnoszenia do Trybunału Konstytucyjnego skargi konstytucyjnej, wskazując właściwe przepisy.

2. Prokurator wtoku prowadzonego śledztwa wydał postanowienie o żądaniu wydania rzeczy i przeszukaniu kancelarii prawnej. Nakaz przeszukania określał konieczność zabezpieczenia „wszelkich rzeczy i dokumentów mających znaczenie dla prowadzonego postępowania”. Sąd nie uwzględnił zażaleń na przeszukanie kancelarii adwokackiej. Wspólnicy kancelarii wnieśli skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka powołując się na naruszenie art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, tj. prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego.

Czy powołali oni prawidłowy wzorzec konwencyjny? Czy pod pojęciem „życia prywatnego i rodzinnego” mieści się działalność zawodowa? Jak interpretowany jest ten przepis w orzecznictwie Trybunału?

3. Prokuratura Rejonowa w S. prowadziła postępowanie przygotowawcze przeciwko obywatelowi portugalskiemu Thiago S., podejrzanemu o popełnienie przestępstwa spowodowania wypadku drogowego w Portugalii, w którym obrażeń ciała doznała obywatelka polska Katarzyna B. Zawiadomienie o przestępstwie zostało złożone przez Katarzynę B. po powrocie z zagranicy. Thiago S. ma w Polsce stałe miejsce zamieszkania. Minister Sprawiedliwości dowiedziawszy się o tym postępowaniu, podjął decyzję o przekazaniu ścigania Thiago S. do Portugalii. Ponieważ ustalono, że Polska nie jest związana umową międzynarodową z Portugaliją, która regulowałaby kwestię przekazywania ścigania, Minister Sprawiedliwości bez pytania prokuratora referenta o stanowisko, wystąpił do swego odpowiednika w Portugalii ze stosownym wnioskiem, powołując się na zasadę wzajemności.

Oceń prawidłowość powyższej procedury. Czy przekazanie ścigania w niniejszej sprawie było zasadne? Czy Minister Sprawiedliwości miał prawo podjąć decyzję bez zajmowania stanowiska przez prokuratora referenta? Czym jest zasada wzajemności we współpracy międzynarodowej i kiedy będzie miała zastosowanie? Czy Polska jest związana jakąkolwiek umową multilateralną dotyczącą przekazywania ścigania?

**ZAGADNIENIA KONSTYTUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 25

1. Przed Sądem Okręgowym w P. toczy się proces o zabójstwo. Postępowanie to pozostaje w zainteresowaniu mediów i lokalnej społeczności. Na rozprawie w dniu 15 lipca 2016 r. sytuacja była szczególnie napięta, albowiem sąd przesłuchiwał świadków obrony, którzy mieli zapewnić oskarżonemu alibi. Podczas przesłuchania pierwszego z nich, kobieta z publiczności wstała i zaczęła krzyczeć „Kłamca, łotr!”. Sędzia przewodniczący upomniął kobietę, że znajduje się w sądzie i winna powściągnąć swe emocje. Ta jednak po krótkiej chwili ponownie zaczęła zakłócać spokój, w związku z czym sąd wydał postanowienie o jej wydaleniu z sali rozpraw. W reakcji na tę decyzję, inna osoba z publiczności krzyknęła „Sędzia wziął łapówkę i dlatego sądzi na korzyść zabójcy!”. W związku z powyższym sąd również podjął decyzję o wydaleniu tej osoby z sali rozpraw. Jednocześnie Przewodniczący zarządził 15 minut przerwy dla „ochłonięcia”. Po przerwie okazało się, że mężczyzna z widowni żuje gumę, na co sąd zareagował wydaniem postanowienia o jego ukaraniu karą porządkową grzywny w wysokości 1.000 zł.

Oceń prawidłowość decyzji podjętych przez sąd. Czy możliwe jest ukaranie publiczności przez sąd, a jeżeli tak to na jakiej podstawie?

2. Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) zwrócił się do polskiego prokuratora prowadzącego śledztwo w sprawie wyłudzenia dotacji unijnych o nadesłanie informacji o sprawie. Postępowanie przygotowawcze jest w toku.

Czy prokurator jest zobowiązany do udzielenia odpowiedzi do OLAF? Czym jest OLAF i jakie są jego kompetencje.

3. Sąd Rejonowy w N. skazał Jana I. za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata. Z wyrokiem tym nie zgodził się obrońca oskarżonego, który w wywiedzionej apelacji podniósł, że doszło do obrazu przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 587 k.p.k. w zw. z art. 391 § 1 k.p.k. Sąd dopuścił bowiem dowód z odczytania zeznań świadka przesłuchanego za granicą w drodze pomocy prawnej w sytuacji, gdy sposób przeprowadzenia tej czynności przez państwo wezwane jest sprzeczny z zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej. Wadami dyskwalifikującymi ten dowód było rozpoczęcie przesłuchania od konkretnych pytań, a nie spontanicznej relacji świadka, a także brak podpisu protokołu przez tłumacza i pełnomocnika świadka, uczestniczących w czynności.

Czy zarzuty obrońcy są zasadne? Jak rozumieć pojęcie „sprzeczności z zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej”, o którym mowa w art. 587 k.p.k.? Czy zasady te winny być interpretowane przez pryzmat europejskich standardów praw człowieka? Podaj przykłady takiej sprzeczności.

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 26

1. Podczas rutynowych czynności funkcjonariusze Policji zatrzymali pojazd do kontroli drogowej. Kierowca okazał dokumenty, po czym został poproszony o poddanie się badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Wynik testu alkomatem wykazał 1,1 promila. Po badaniu kierowca okazał funkcjonariuszom Policji legitymację poselską i oświadczył, że jedzie na posiedzenie Sejmu. Zażądał umożliwienia mu kontynuowania jazdy, albowiem posiada immunitet parlamentarny.

Jakie czynności powinni podjąć funkcjonariusze Policji? Czy w opisanej sytuacji możliwe jest zatrzymanie lub tymczasowe aresztowanie posła? Przedstaw różnice pomiędzy immunitetem formalnym i materialnym.

2. Prokuratura w Monachium wszczęła wobec obywatela polskiego Jana K. postępowanie karne w sprawie czynu zaistniałego w dniu 2 lipca 2014 r., kwalifikowanego według prawa niemieckiego jako wymuszenie rozbójnicze. Dopuszczając się tego czynu Jan K. zbiegł, odjeżdżając samochodem pokrzywdzonego. Podczas kontroli drogowej w dniu 20 lipca 2014 r. organy polskie zatrzymały Jana K. w celu wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec niego w Polsce w innej sprawie. Po sprawdzeniu pojazdu prowadzonego przez ww., Prokuratura Rejonowa w P. wszczęła przeciwko niemu postępowanie przygotowawcze o wymuszenie rozbójnicze z art. 282 polskiego kodeksu karnego w związku z czynami popełnionymi przez niego w Monachium w dniu 2 lipca 2014 r. W drodze pomocy prawnej Prokuratura Okręgowa w P. zwróciła się do Prokuratury w Monachium o przesłanie kopii akt postępowania przygotowawczego. Kopie te zostały przekazane w grudniu 2014 r. W tym samym miesiącu Prokuratura Rejonowa w P. przekazała stronie niemieckiej postanowienie z 22 grudnia 2014 r. o umorzeniu postępowania karnego przeciwko podejrzanemu z powodu braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego. Z uzasadnienia ww. decyzji wynikało, że Jan K. odmówił składania wyjaśnień, a pokrzywdzony oraz świadek mieszkali w Niemczech, dlatego nie mogli zostać przesłuchani w toku postępowania przygotowawczego, a zatem informacje pokrzywdzonego - częściowo niedokładne i sprzeczne - nie mogły zostać zweryfikowane.

Czy w przedmiotowej sprawie zastosowanie znajdzie zasada *ne bis in idem* określona w art. 54 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen i art. 50 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej? Uzasadnij swoje stanowisko. Jak w zaistniałej sytuacji powinna postąpić Prokuratura w Monachium? Przedstaw inne znane orzeczenia dotyczące zasady *ne bis in idem*.

3. Prokuratura Okręgowa w T. zamierza wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie w drodze międzynarodowej pomocy prawnej istotnego świadka. Ustalono, że przebywa on w miejscowości Niendorf w Republice Federalnej Niemiec.

Na podstawie jakiej umowy międzynarodowej skierowany zostanie wniosek rekwizycyjny? W jaki sposób prokurator może ustalić organ w Republice Federalnej Niemiec właściwy do realizacji odezwy? Kiedy wnioski o pomoc prawną kierowane są bezpośrednio do organu państwa wykonania, a kiedy za pośrednictwem Prokuratury Krajowej?

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 27

1. Konrad M. skierował w dniu 5 maja 2015 r. do Prokuratora Regionalnego w G. wniosek w trybie art. 10 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Zażądał udostępnienia mu informacji publicznej w postaci „wszystkich dokumentów znajdujących się w aktach sprawy RP III Ds 1.2016, prowadzonej przez Prokuraturę Regionalną w G.”, „całości akt sprawy RP III Ds 10.2016, prowadzonej przez Prokuraturę Regionalną w G.”, a także „postanowienia prokuratora o przyznaniu w sprawie RP I Ds 2.2016 wynagrodzenia biegłemu z zakresu rachunkowości”. Prokurator Regionalny ustalił, że śledztwa RP III Ds 1.2016 i RP I Ds 2.2016 zostały zakończone prawomocnym umorzeniem, natomiast postępowanie przygotowawcze RP III Ds 10.2016 jest nadal w toku.

Jak powinien postąpić Prokurator Regionalny w G. w odniesieniu do każdej ze spraw? Czy od decyzji Prokuratora Regionalnego w G. przysługuje odwołanie, a jeżeli tak to do kogo i w jakim trybie? Czy Konstytucja RP reguluje dostęp do informacji publicznej?

2. W trakcie odbywania kary 3 lat pozbawienia wolności, Konrad Z. złożył wniosek o wydanie mu przepustki, celem uczestnictwa w pogrzebie tragicznie zmarłych rodziców. Sąd penitencjarny odmówił udzielenia zgody, uzasadniając swą decyzję obawą ucieczki. Konrad Z. postanowił wnieść skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

Do naruszenia jakiego przepisu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności mogło dojść w powyższej sprawie? Jakie są standardy orzecznictwa Trybunału w sprawach osób pozbawionych wolności, w szczególności w zakresie udzielania im przepustek losowych?

3. W toku śledztwa prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w Ł. przeciwko Karolowi Z. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. ustalono, iż nie posiada on majątku na terenie kraju. Podczas przeszukania zabezpieczono jednak wyciągi z rachunku bankowego prowadzonego przez bank w Austrii, z których wynikało, że na zagranicznym koncie podejrzany posiada środki w kwocie blisko 500.000 euro. Tymczasem kwota uszczuplenia podatkowego wynosiła blisko 10 mln zł.

Czy w przedmiotowej sprawie dopuszczalne będzie zabezpieczenie tych środków na mieniu podejrzanego znajdującym się poza granicami kraju? Jeśli tak, przy wykorzystaniu jakiego instrumentu współpracy międzynarodowej i jak będzie wyglądała ta procedura? Czy fakt, że śledztwo prowadzone jest o przestępstwo karne skarbowe ma w tym zakresie znaczenie. Uzasadnij swoje stanowisko powołując się na stosowne przepisy.

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 28

1. Jan N. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w B. na karę 4 lat pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 299 § 1 k.k. i in. Jak ustalił obrońca ww., w wydaniu wyroku brał udział sędzia Sądu Rejonowego w N. delegowany przez Ministra Sprawiedliwości do Sądu Okręgowego w B. na podstawie art. 77 § 1 pkt 1 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych. Z tych też względów obrońca Jana N. złożył apelację od powyższego wyroku, w której zarzucił niewłaściwą obsadę sądu I instancji i naruszenie niezawisłości sędziowskiej z uwagi na nieuprawnioną ingerencją władzy wykonawczej we władzę sądowniczą. Sąd Apelacyjny w G. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok nie doszukując się żadnych uchybień. Jednocześnie stwierdził, że delegacja była zgodna z prawem. W związku z powyższym Jan N. w ustawowym terminie i we właściwej formie złożył skargę do Trybunału Konstytucyjnego, w której zarzucił sprzeczność art. 77 § 1 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych z art. 10 ust. 1 Konstytucji RP (zasada podziału i równowagi władzy), art. 45 ust. 1 Konstytucji RP (prawo do sądu), art. 173 Konstytucji RP (zasada niezależności i odrębności sądów od innych władz) oraz art. 180 ust. 2 Konstytucji RP (zasada nieusuwalności i nieprzenoszalności sędziego).

Oceń zasadność skargi odnosząc się do każdego ze wskazanych wzorców kontroli. Jaką decyzję powinien podjąć Trybunał Konstytucyjny?

2. Sąd cywilny rozpatrujący sprawę z powództwa Adama N. zauważył, że termin implementacji dyrektywy UE, z której powód wywodzi swe uprawnienia minął pół roku temu. Do chwili obecnej Polska nie implementowała jej do prawa krajowego.

Czy i ew. pod jakimi warunkami sąd będzie mógł zastosować przepis dyrektywy? Omów problematykę bezpośredniego skutku dyrektyw.

3. Sąd włoski skazał obywatela polskiego za przestępstwo rozboju na karę 4 lat pozbawienia wolności. Po uprawomocnieniu się orzeczenia podjął decyzję, iż zasadnym będzie przekazanie skazanego do Polski, celem odbycia przez niego kary pozbawienia wolności w kraju ojczystym. Więzienia włoskie są bowiem przeludnione, a utrzymywanie więźnia kosztowne.

Na podstawie jakich przepisów procedował będzie sąd polski po otrzymaniu stosownego wniosku? Jakie warunki muszą zostać spełnione, aby sąd polski mógł pozytywnie rozpoznać wniosek sądu włoskiego? Czy omawiana procedura wyglądałaby inaczej gdyby skazanie nastąpiło w państwie nie będącym członkiem UE?

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 29

1. Prezes Sądu Okręgowego w O. delegował sędziego Sądu Rejonowego w N. do pełnienia w dniu 19 lipca 2016 r. obowiązków w Sądzie Okręgowym w O. (delegacja jednodniowa). Powyższa decyzja zapadła za zgodą sędziego i Kolegium Sądu Okręgowego w O. W dniu 19 lipca 2016 r. sędzia był członkiem składu orzekającego Sądu Okręgowego w O. w rozprawie odwoławczej.
Czy wyrok zapadły w dniu 19 lipca 2016 r., w którego wydaniu uczestniczył sędzia delegowany jest ważny? Czy Prezes Sądu Okręgowego w O. miał prawo delegować sędziego Sądu Rejonowego w N.? Udzielając odpowiedzi wskaż przepis, który pozwalał/nie pozwalał na delegację.
2. Przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej zawisła sprawa w związku z pytaniem prejudycjalnym jednego z sądów belgijskich. W jej trakcie rzecznik generalny wydał opinię w zakresie rozstrzygnięcia pytania prejudycjalnego, które zainicjowało postępowanie.
Czy opinia rzecznika generalnego będzie wiążąca dla Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej? Kim jest rzecznik generalny TSUE i jakie są jego zadania? Ilu jest rzeczników generalnych i w jaki sposób są wyłaniani? Czy Polak pełni funkcję rzecznika generalnego TSUE?
3. Sąd Rejonowy w D. skazał obywatela niemieckiego na karę 3 lat pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. Po uprawomocnieniu się orzeczenia, skazany złożył do Sądu Rejonowego w D. wniosek, z którego wynikało, że chciałby odbywać karę pozbawienia wolności w swoim kraju ojczystym. Uzasadnił, że na stałe zameldowany jest w Hamburgu, gdzie mieszkają także jego rodzice. Tam ma też znajomych i tam znajduje się jego centrum życiowe.
Czy Sąd Rejonowy w D. jest właściwy do rozpoznania wniosku skazanego? Oceń zasadność wniosku i zaproponuj tryb procedowania sądu. Czy stanowisko skazanego jest wiążące dla sądu? Jakie przepisy będą miały zastosowanie w przedmiotowej sprawie? Czy Twoja odpowiedź byłaby taka sama, gdyby skazany nie był obywatelem UE?

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 30

1. Jan K. zwrócił się do Rzecznika Praw Obywatelskich z prośbą o podjęcie interwencji w jego sprawie. Po 4 miesiącach otrzymał odpowiedź, że Rzecznik Praw Obywatelskich nie widzi podstaw do podjęcia czynności.
Czy Rzecznik Praw Obywatelskich odmawiając podjęcia sprawy powinien wydać określoną decyzję? Czy w przedstawionej sytuacji Janowi K. przysługuje środek odwoławczy? Jakie są przesłanki podjęcia przez Rzecznika Praw Obywatelskich czynności w indywidualnej sprawie? W jakim terminie RPO powinien udzielić odpowiedzi Janowi K.?
2. Herman N. został skazany przez sąd francuski na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 3 lat próby za to, że w dniu 13 stycznia 2015 r. wywiózł z Francji 10 gram marihuany. Wobec ww. postępowanie karne równolegle wszczęła prokuratura niemiecka, która zarzuciła mu popełnienie przestępstwa przywozu w dniu 13 stycznia 2015 r. do Niemiec 10 gram marihuany. Postępowanie niemieckie jest w dalszym ciągu w toku.
Czy w przedmiotowej sprawie będzie miała zastosowanie zasada *ne bis in idem*? Gdzie jest uregulowana powyższa zasada? Omów problem tożsamości czynu na gruncie zasady *ne bis in idem*, posilkując się orzecznictwem sądów międzynarodowych. Czy fakt, że wobec Hermana N. orzeczona karę z warunkowym jej zawieszeniem ma znaczenie dla ustalenia obowiązywania zasady *ne bis in idem*?
3. Przed Sądem Okręgowym w K. toczy się postępowanie karne wobec 4 osób, oskarżonych o udział w zorganizowanej grupie przestępczej i handel narkotykami. Prokurator złożył wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań 2 mężczyzn, którzy w odrębnym postępowaniu zostali już skazani za współudział w przedmiotowym procederze, korzystając z instytucji dobrowolnego poddania się karze. Ponieważ ustalono, że obaj świadkowie przebywają poza granicami kraju, a termin ich powrotu nie jest znany, prokurator złożył wniosek o przesłuchanie ich w drodze wideokonferencji. obrońcy oskarżonych zajęli stanowisko przychylające się do wniosku prokuratora w odniesieniu do jednego ze świadków, który przebywa we Francji, natomiast w stosunku do mężczyzny przebywającego na Ukrainie zawnioskowali o oddalenie wniosku dowodowego w tej formie. Wskazali oni, że Ukraina nie jest stroną Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej z 2000 r., która zezwala na przesłuchanie w drodze wideokonferencji transgranicznej, a co za tym idzie, brak jest podstawy prawnej w relacjach pomiędzy Polską a Ukrainą do dokonania takich czynności.
Oceń zasadność wniosku prokuratora i stanowiska obrońców. Jaką decyzję powinien w niniejszej sprawie podjąć sąd w odniesieniu do świadka przebywającego we Francji, a jaką w odniesieniu do świadka zamieszkującego na Ukrainie. Uzasadnij swoje stanowisko. Jak wygląda procedura transgranicznego przesłuchania wideokonferencyjnego.

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 31

1. W związku z nasilającymi się aktami chuligaństwa stadionowego, Minister Sprawiedliwości zapowiedział wprowadzenie niezwłocznych zmian w obowiązujących przepisach, które pozwolą na skuteczniejsze ściganie sprawców dopuszczających się przestępstw w czasie imprez masowych. W związku z tym Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 10 maja 2016 r. przyjęła projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, która zastrzała kary za niektóre typy przestępstw. Jednocześnie Rada Ministrów uznała ten projekt za pilny, kierując go na szybką ścieżkę legislacyjną. W dniu 25 maja 2016 r. nowa ustawa została uchwalona przez Sejm i przekazana do Senatu. Ponieważ Senat nie podjął żadnej decyzji w ciągu 14 dni, Marszałek Sejmu uznał ustawę za przyjętą w brzmieniu zaakceptowanym przez Sejm i w dniu 10 czerwca 2016 r. przekazał Prezydentowi RP. Prezydent podpisał ustawę w dniu 16 czerwca 2016 r. i zarządził jej ogłoszenie w Dzienniku Ustaw.

Oceń przebieg procesu legislacyjnego w niniejszej sprawie. Czy w przedstawionym przypadku Rada Ministrów mogła uznać projekt ustawy za pilny? Czy tak uchwalona ustawa może zostać zaskarżona do Trybunału Konstytucyjnego, a jeżeli tak na podstawie jakich zarzutów?

2. Marian C., który odbywa karę pozbawienia wolności dowiedział się, że jego korespondencja kierowana do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka została otwarta przez Zakład Karny w B. i oceniona. List został jednak przesłany do adresata, po dokładnym zaklejeniu w sposób uniemożliwiający zapoznanie się z nim osób postronnych.

Czy działanie takie było zgodne z prawem, czy też naruszało standardy praw człowieka. Udzielając odpowiedzi podaj mające zastosowanie przepisy umów międzynarodowych. Czy Twoja ocena byłaby inna, gdyby Marian C. był tymczasowo aresztowany?

3. Prokuratura Rejonowa w G. prowadziła śledztwo przeciwko Marianowi W. o czyn z art. 280 § 2 k.k. Dowodem obciążającym były zeznania pokrzywdzonego Adama C., który na okazywanych mu tablicach poglądowych rozpoznał Mariana W. jako sprawcę rozboju. Zdarzenie miało miejsce ok. godz. 20.00 pod blokiem pokrzywdzonego. Podejrzany Marian W., przesłuchany w charakterze podejrzanego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył obszernie wyjaśnienia. Wskazał m.in., że cały wieczór, w dniu zdarzenia spędził ze swoją dziewczyną Anną P. Jak ustalono, Anna P., która jest obywatelką Rzeczypospolitej Polskiej, przebywa od dłuższego czasu w Niemczech, gdzie pracuje. Mieszka u swoich krewnych w Monachium przy ul. Neuesweg 21. Prokurator podjął decyzję o konieczności przesłuchania Anny P., jednakże termin jej powrotu do Polski nie jest znany.

Przedstaw możliwości prawne przesłuchania Anny P. w niniejszej sprawie. Wskaż jakie instrumenty współpracy międzynarodowej może wykorzystać prokurator, aby przesłuchać świadka przebywającego poza granicami kraju.

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 32

1. Zgromadzenie Ogólne Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego przedstawiło Prezydentowi RP dwóch kandydatów na stanowisko Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego. Prezydent RP oświadczył, że nie dokona wyboru, albowiem żadna z tych osób nie spełnia jego oczekiwań i żąda przedstawienia mu innych kandydatów. Zgromadzenie Ogólne Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego odmówiło podjęcia takich działań, wskazując, że byłoby to sprzeczne z obowiązującymi przepisami. Mimo upływu 6 miesięcy, Prezydent RP nie powołał Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Jakie przepisy określają zasady powoływania Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego? Czy Prezydent miał prawo odmówić podjęcia decyzji w przedmiocie wyboru Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego? Oceń zasadność żądania przez Prezydenta przedstawienia mu dodatkowych kandydatów. W jakim terminie powinno nastąpić powołanie Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego? Czy w zaistniałej sytuacji Prezydentowi RP grożą jakieś konsekwencje?

2. Decyzją z dnia 15 maja 2010 r. Komisja Europejska uznała, że wsparcie finansowe udzielone jednemu z polskich przedsiębiorstw zostało udzielone bezprawnie i niezgodnie z regułami wspólnego rynku. Jednocześnie zażądała od władz polskich jej odzyskania. Stwierdziwszy, że Polska nie podjęła w wyznaczonym terminie środków koniecznych w celu dostosowania się do tej decyzji, Komisja Europejska wniosła skargę do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Wyrokiem z dnia 2 lipca 2013 r. Trybunał stwierdził, że Polska uchybiła ciążącemu na niej zobowiązaniu do przyjęcia środków koniecznych w celu dostosowania się do tej decyzji Komisji Europejskiej. W 2016 r. Komisja Europejska uznała, że wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie został wykonany w całości.

Jakimi środkami prawnymi dysponuje Komisja Europejska w związku z zaistniałą sytuacją? Udzielając odpowiedzi wskaż odpowiednie przepisy. Co grozi Polsce z tytułu niewykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej?

3. Prokuratura Okręgowa w D. prowadzi śledztwo w sprawie paserstwa urzędzeń medycznych, tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. Z materiałów śledztwa wynika, że obywatele polscy dokonują sprzedaży na terenie Rzeczypospolitej Polskiej specjalistycznego sprzętu okulistycznego, który pochodzi z kradzieży z gabinetów lekarskich na terenie Berlina i okolic. Jak ustalono, Prokuratura w Berlinie prowadzi własne postępowanie przygotowawcze w sprawie kradzieży ww. urzędzeń medycznych, a sam proceder w dalszym ciągu trwa.

Oceń zasadność podjęcia w powyższej sprawie współpracy międzynarodowego w postaci wspólnego zespołu śledczego (*joint investigation team*). Jakie kroki powinien podjąć Prokurator Okręgowy w D., aby doszło do ew. nawiązania współpracy w tej formie. Przedstaw procedurę powołania wspólnego zespołu śledczego.

**ZAGADNIENIA KONSTYTUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 33

1. Krajowa Rada Sądownictwa przedłożyła Prezydentowi RP wniosek o powołanie Maurycego D. na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w G. Prezydent RP odmówił jednak jego powołania do pełnienia ww. urzędu. Postanowienie nie zawierało żadnego uzasadnienia i zostało ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej Monitor Polski.
Czy Prezydent RP miał prawo podjąć taką decyzję? Przedstaw zasady powoływania sędziów sądów powszechnych. Wskaż podstawę prawną powołania sędziego do pełnienia urzędu. Czy Maurycy D. może zaskarżyć postanowienie Prezydenta RP, a jeżeli tak to w jaki sposób.
2. W dniu 16 marca 2014 r. została uchwalona Dyrektywa 2014/24/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zamówień publicznych. Termin jej implementacji upłynął w dniu 16 marca 2016 r. Ponieważ Polska nie transponowała ww. przepisów do prawa krajowego, Komisja Europejska w dniu 18 czerwca 2016 r. rozpoczęła tzw. postępowanie przedsądowe w sprawie naruszenia prawa wspólnotowego.
Jakie sankcje grożą Polsce w związku z brakiem implementacji dyrektywy? Przedstaw procedurę skargi do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej przeciwko państwu członkowskiemu w zakresie niewywiązania się z zobowiązań traktatowych. Z jakich etapów składa się ta procedura?
3. W toku śledztwa prowadzonego wobec Jana K. o czyn z art. 280 § 1 k.k., prokurator Prokuratury Rejonowej w N. otrzymał anonim, z którego wynikało, że ww. podejrzany w przeszłości odbywał karę pozbawienia wolności w Belgii za popełnione tam przestępstwa kradzieży z włamaniem.
Oceń zasadność sprawdzenia ww. informacji, wskazując przepis prawa procesowego, który będzie miał zastosowanie w powyższym stanie faktycznym. Jakimi środkami możliwe jest pozyskanie informacji o karalności w UE oraz orzeczeń skazujących wydanych przez sąd innego państwa członkowskiego UE.

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 34

1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli otrzymał notatkę jednego z pracowników, z której wynika, że prokuratura jest nieskuteczna w ściganiu przestępczości podatkowej. Tymczasem Skarb Państwa traci w związku z działalnością grup przestępczych zajmujących się wyłudzeniem podatków kilkadziesiąt miliardów złotych rocznie. W notatce znalazła się konkluzja, że zasadnym jest przeprowadzenie w prokuraturze kontroli w zakresie rzetelności prowadzonych przez ten organ postępowań karnych dotyczących uszczupień podatkowych.

Czy taka kontrola byłaby dopuszczalna? Czy Najwyższa Izba Kontroli jest uprawniona do merytorycznej kontroli działalności prokuratury? Uzasadnij swoje stanowisko z powołaniem na właściwe przepisy. Przedstaw zakres podmiotowo-przedmiotowy uprawnień kontrolnych Najwyższej Izby Kontroli.

2. W związku ze wzmożonym napływem uchodźców z jednego z krajów ościennych, Prezydent RP zwrócił się do Przewodniczącego Rady Europejskiej o zwołanie nadzwyczajnego posiedzenia tej instytucji w celu rozwiązania kryzysu migracyjnego. Przewodniczący Rady Europejskiej oświadczył jednak, że jego zdaniem sytuacja nie wymaga ekstraordynaryjnych działań, więc najbliższy szczyt odbędzie się zgodnie z planem, czyli za miesiąc.

Czy Przewodniczący Rady Europejskiej miał prawo odmówić zwołania nadzwyczajnego posiedzenia tej instytucji? Jakie są kompetencje Rady Europejskiej i kto wchodzi w jej skład.

3. W trakcie prowadzonego postępowania przygotowawczego, asesor Prokuratury Rejonowej w K. wydał postanowienie o przedstawieniu Markowi F. zarzutu z art. 197 § 1 k.k. Ogłoszenie tego postanowienia nie było możliwe, albowiem Marek F. wyjechał za granicę, gdzie ukrywa się przed organami ścigania. Ustalono, że aktualnie przebywa w Brazylii, jednakże dokładne miejsce jego pobytu nie jest znane.

Jak w powyższej sytuacji powinien postąpić asesor, aby zakończyć śledztwo? Przedstaw kolejno czynności, które należy podjąć, aby sprowadzić Marka F. do Polski.

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 35

1. W dniu 9 października 2011 r. odbyły się wybory do Sejmu i Senatu. Pierwsze posiedzenie nowo wybranego Sejmu miało miejsce w dniu 8 listopada 2011 r. Z uwagi na upływającą kadencję Parlamentu, w dniu 15 sierpnia 2015 r. Prezydent RP zarządził wybory do Sejmu i Senatu, których termin wyznaczył na piątek 2 października 2015 r.
Czy Prezydent RP działał zgodnie z prawem? Czy wybory do Sejmu i Senatu będą ważne? W jakich okolicznościach może dojść do skrócenia lub przedłużenia kadencji Sejmu i Senatu.
2. Julia N. została uznana przez Sąd Rejonowy w C. za winną popełnienia czynu z art. 155 k.k. Mimo złożenia przez wymienioną apelacji, Sąd Okręgowy w K. utrzymał zaskarżony wyrok w mocy. Następnie Julia N. skierowała skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka podnosząc, że stosowane wobec niej przez jedenaście miesięcy tymczasowe aresztowanie trwało znacznie dłużej niż to było konieczne. Tym bardziej, że – prócz początkowej fazy tego postępowania – nie zachodziły tzw. przesłanki szczególne uzasadniające stosowanie najsurowszego środka zapobiegawczego, wymienione w art. 258 k.p.k. Skarżąca wskazała również, że przedmiotowe nieprawidłowości skutkowały rozpadem jej małżeństwa i orzeczeniem wobec niej utraty władzy rodzicielskiej nad jedynym dzieckiem pochodzącym z tego związku. O tych zagrożeniach dla jej życia rodzinnego, a także o zbyt restrykcyjnym ograniczaniu ilości jej widzeń z członkami rodziny, wymieniona wielokrotnie informowała w treści swych wniosków o zmianę środka zapobiegawczego.
Na naruszenie których przepisów prawnych Julia N. powinna powołać się w swej skardze, mając na względzie przedstawione okoliczności? O co wymieniona może wnosić? Jaka jest podstawa prawna dla skierowania do ETPC takiego pisma procesowego? Jakie warunki muszą zostać spełnione, aby tego rodzaju skarga mogła zostać rozpatrzona przez Trybunał?
3. Prokuratura Regionalna w G. wysłała w jednej z prowadzonych przez siebie spraw wniosek o udzielenie międzynarodowej pomocy prawnej do władz Wielkiej Brytanii. Odezwa nie została przekazana za pośrednictwem Biura Obrotu Prawnego z Zagranicą Prokuratury Krajowej, a wysłana pocztą na adres Home Office w Londynie. Ww. organ udzielił odpowiedzi, iż nie jest władny do rozpoznania przedmiotowego wniosku rekwizycyjnego, albowiem dotyczy on wykonania czynności na wyspie Anguilla. Wprawdzie jest to terytorium zależne Wielkiej Brytanii, lecz posiada własną autonomię jurysdykcyjną. Home Office w piśmie zwracającym wniosek o udzielenie pomocy prawnej Prokuraturze Regionalnej w G. podał adres organu centralnego Anguilla, do którego należy się zwrócić w celu wykonania odezwy. Prokurator Regionalny w G. wysłał więc przedmiotowy wniosek rekwizycyjny do tego organu centralnego Anguilla za pośrednictwem operatora pocztowego.
Czy Prokurator Regionalny w G był uprawniony do skierowania ww. wniosków o udzielenie międzynarodowej pomocy prawnej bez pośrednictwa Prokuratury Krajowej? Z jakimi państwami polskie sądy i prokuratury mogą korespondować bezpośrednio w toku czynności z zakresu obrotu prawnego z zagranicą? W przypadku jakich krajów ten obrót jest zcentralizowany? Od czego to zależy?

**ZAGADNIENIA KONSTYTUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 36

1. Podczas wystąpienia na posiedzeniu Sejmu w dniu 13 lutego 2016 r., poseł Zygfryd Z. oskarżył Ministra Rolnictwa Marka T. o korupcję. Oświadczył z mównicy sejmowej, że ten w związku z przetargiem na informatyzację KRUS przyjął łapówkę w kwocie 500.000 zł. Jednocześnie nazwał go „burakiem” i „szkodnikiem” działającym na szkodę Państwa.
Czy i jaki immunitet chroni posła Zygfryda Z.? Jakie działania w zaistniałej sytuacji może podjąć Minister Marek T.?
2. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Ł. skierował do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej pytanie prejudycjalne dotyczące wykładni przepisów prawa unijnego mających zastosowanie w rozpoznawanej sprawie Karola F. Jednocześnie sąd zawiesił przedmiotowe postępowanie do czasu uzyskania odpowiedzi na zadane pytanie. Procedura wydania orzeczenia wstępnego przedłużała się, więc po ponad 3 latach oczekiwania na rozstrzygnięcie instytucji unijnej, Karol F. postanowił złożyć skargę do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich na bezczynność Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Zarzucił w niej, że nieuzasadnione przedłużanie postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej uniemożliwia zakończenie postępowania krajowego i narusza jego prawa.
Czy Karol F. był uprawniony do złożenia skargi do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich? W jakich przepisach uregulowana jest instytucja Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich? Omów jego kompetencje.
3. Do Prokuratury Okręgowej w Ł. wpłynął wniosek strony belgijskiej o udzielenie międzynarodowej pomocy prawnej. Z treści wniosku wynika, że pochodzi on od sędziego śledczego i dotyczy fazy przedsądowej. Odezwa zawiera prośbę o przesłuchanie w charakterze świadka Krystiana D., jednak przy udziale belgijskiego sędziego śledczego prowadzącego sprawę.
Czy prokurator jest właściwy do udzielenia odpowiedzi na wniosek rekwizycyjny pochodzący od sędziego śledczego państwa obcego, czy też adresatem takiego wniosku powinien być polski sąd? Czy i w jakich warunkach dopuszczalny jest udział przedstawiciela organu sądowego państwa obcego w czynnościach procesowych prowadzonych w Polsce? Jakie uprawnienia przysługiwać będą belgijskiemu sędziemu śledczemu, jeśli będzie on uczestniczył w przesłuchaniu świadka w Polsce?

**ZAGADNIENIA KONSTYTUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 37

1. Rzecznik Praw Obywatelskich zwrócił się do Prokuratury Rejonowej w Ł. o nadesłanie informacji o stanie sprawy PR 1 Ds 2.2015 i wyjaśnienie powodów wszczęcia tego postępowania przygotowawczego. Rzecznik Praw Obywatelskich wskazał, iż zapytanie kieruje w związku z prowadzonym przez siebie postępowaniem wyjaśniającym. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ł. w odpowiedzi wskazał, że przedmiotowe śledztwo jest w toku, a udzielenie jakichkolwiek dalszych informacji na obecnym etapie mogłoby negatywnie wpłynąć na bieg toczącego się postępowania. W związku z powyższym Rzecznik Praw Obywatelskich zażądał wglądu do akt toczącego się postępowania, na co prokurator nie wyraził zgody.

Oceń zasadność decyzji podjętych przez prokuratora, powołując się na stosowne przepisy. Jakimi uprawnieniami dysponuje Rzecznik Praw Obywatelskich w toczącym się postępowaniu przygotowawczym? Czy kompetencje te są inne w sprawach zakończonych?

2. Obywatel polski Andrzej Z. udał się na wczasy na Maltę. Podczas pobytu padł ofiarą kradzieży, wskutek której utracił wszystkie dokumenty i pieniądze. W związku z powyższym postanowił udać się do polskiej placówki dyplomatycznej, celem wydania mu tymczasowego dokumentu i wsparcia finansowego na powrót do kraju. Niestety okazało się, że na Malcie nie ma polskiej ambasady ani konsulatu.

Czy w zaistniałej sytuacji Andrzej Z. może zwrócić się o pomoc do placówki dyplomatycznej innego kraju? Jeżeli tak to jakiego? Uzasadnij swoje stanowisko z powołaniem na stosowne przepisy.

3. Funkcjonariusze Policji zatrzymali do rutynowej kontroli drogowej samochód osobowy. Stwierdzili, iż kierujący pojazdem znajduje się w stanie nietrzeźwości. Gdy poprosili go o poddanie się badaniu na zawartość alkoholu, okazał legitymację dyplomatyczną, z której wynikało, że jest attaché wojskowym jednego z krajów bałtyckich, którego był obywatelem. Powołał się na przysługujący mu immunitet żądając umożliwienia kontynuowania jazdy. Funkcjonariusze Policji nie wiedząc co począć odstąpili od jakichkolwiek czynności.

Czy zachowanie funkcjonariuszy Policji było prawidłowe? Jak powinni postąpić w zaistniałej sytuacji. Na czym polega immunitet dyplomatyczny? W jakich aktach prawa międzynarodowego powyższa instytucja jest uregulowana?

**ZAGADNIENIA KONSTYTUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 38

1. Prokurator Prokuratury Okręgowej w L. udaje się na urlop wypoczynkowy. Chciałby podczas swej nieobecności zlecić asystentowi ww. jednostki przeprowadzenie następujących czynności śledztwa powierzonego w całości Komendzie Powiatowej Policji w N.: przesłuchanie w charakterze świadka z pouczeniem o treści art. 183 § 1 k.p.k. Franciszka K., który jest funkcjonariuszem Policji, wydanie postanowienia o żądaniu wydania rzeczy i przeszukaniu, dokonania oględzin akt innego postępowania przygotowawczego, które może pozostawać z związku z prowadzonym śledztwem, a także udziału w sekcji zwłok.

Czy prokurator jest uprawniony do zlecenia asystentowi ww. czynności? W jaki sposób należy upoważnić asystenta do wykonania określonych czynności? Czy asystent prokuratora może wykonywać czynności na zlecenie asesora?

2. Wojewódzki Sąd Administracyjny w K. rozpoznając sprawę Jana W. doszedł do wniosku, że jeden z przepisów ustawy o podatku akcyzowym pozostaje w sprzeczności z art. 110 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Tym samym Jan K. zapłacił podatek akcyzowy na podstawie przepisów prawa polskiego, których nie można pogodzić z prawem UE.

Jak powinien postąpić w tej sytuacji Wojewódzki Sąd Administracyjny? Czy przepis art. 110 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej może wywoływać skutek bezpośredni? Jakie warunki musi spełniać przepis, aby mógł wywoływać skutek bezpośredni? Przedstaw wzajemne relacje prawa krajowego i prawa UE.

3. *Charge d'affaires*, konsul i wicekonsul trzech różnych państw europejskich byli świadkami przestępstwa. W toku postępowania karnego, Sąd Rejonowy w D. wezwał ich do stawienia, celem złożenia zeznań. W odpowiedzi wszyscy trzej skierowali pisma, w których odmówili przybycia do sądu, powołując się na obowiązujący ich immunitet. Sąd ponowił jednak wezwania, tym razem grożąc im ukaraniem karą pieniężną, zgodnie z art. 285 § 1 k.p.k. *Charge d'affaires* i konsul zignorowali to wezwanie, natomiast wicekonsul stawiał się w sądzie i złożył zeznania.

Czy *charge d'affaires* i konsul mieli prawo odmówić złożenia zeznań? Czy wicekonsul miał obowiązek złożyć zeznania? Czy sąd mógł zagrozić ww. osobom ukaraniem karą porządkową? Przedstaw zakres przedmiotowy i podmiotowy immunitetu dyplomatycznego.

**ZAGADNIENIA KONSTYTUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 39

1. Asesor Prokuratury Rejonowej w K. sporządził apelację od wyroku Sądu Okręgowego w G., zapadłego w sprawie, w której był autorem aktu oskarżenia. Obrońca oskarżonego złożył wniosek o pozostawienie środka odwoławczego bez rozpoznania, albowiem apelacja nie została poddana aprobacie prokuratora bezpośrednio przełożonego, zgodnie z art. 173 § 2 ustawy Prawo o prokuraturze.
Oceń stanowisko obrońcy. Jakie skutki procesowe wywołuje aprobatą decyzji asesora przez prokuratora bezpośrednio przełożonego? Czy odmowa aprobaty przez prokuratora bezpośrednio przełożonego powinna skutkować uchYLENIEM decyzji asesora?
2. W trakcie rozprawy przed Sądem Rejonowym w G., obrońca oskarżonego złożył wniosek o zawieszenie postępowania i wystąpienie do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z pytaniem prejudycjalnym.
Czy sąd karny I instancji jest uprawniony do kierowania pytań prejudycjalnych? Wskaż podstawę prawną wystąpienia z takim pytaniem. Czy sytuacja wyglądałaby inaczej, gdyby postępowanie karne toczyło się przed sądem II instancji, a jeżeli tak to dlaczego? Czemu służy instytucja pytań prejudycjalnych i jaki jest skutek orzeczenia wstępnego dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy?
3. Do prokuratora Prokuratury Rejonowej w D., w czasie dyżuru, zadzwonił funkcjonariusz Policji, który poinformował go o zaistniałym wypadku drogowym ze skutkiem śmiertelnym. Jego sprawcą był Vitalis C., który do tego znajdował się w stanie nietrzeźwości. Jak ustalono, Vitalis C. jest *Charge d’Affaires* ambasady jednego z europejskich krajów.
Jak w zaistniałej sytuacji powinien postąpić prokurator? Czy istnieje możliwość zatrzymania sprawcy wypadku? Czy *Charge d’Affaires* posiada immunitet dyplomatyczny? Na czym polega instytucja immunitetu dyplomatycznego i gdzie jest ona uregulowana.

**ZAGADNIENIA KONSTYTUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 41

1. Adwokat Jacek D. prowadził samochód swego kolegi i został zatrzymany przez policję do kontroli drogowej. Podczas kontroli okazało się, że adwokat nie posiada przy sobie ani prawa jazdy ani dokumentów pojazdu. Jacek D. tłumaczył policjantom, że zapomniał zabrać dokumentów z domu. Okazał policjantom legitymację adwokacką na dowód, że posiada immunitet pozwalający mu uniknąć ukarania za wykroczenie. Policjanci nie uznali tłumaczenia Jacka D., ale poprzestali jedynie na pouczeniu, odstępując od ukarania go mandatem karnym.
Czy policjanci słusznie nie uznali tłumaczeń adwokata? Skomentuj fakt posłużenia się w opisanej sytuacji legitymacją adwokacką przez Jacka D. Omów instytucję immunitetu adwokackiego (radcy prawnego).
2. Prokurator Rejonowy w D. skierował do sądu po ponad trzyletnim śledztwie akt oskarżenia przeciwko Janowi K. o przestępstwo z art 231 § 1 k.k. W skierowanej skardze oskarżony podniósł, że z powodu przewlekłości postępowania przygotowawczego spowodowanej kilkumiesięczną beczynnością w sprawie, spowodowaną długotrwałą chorobą prokuratora prowadzącego śledztwo, a także zbyt późnym, w ocenie skarżącego, powołaniem w sprawie biegłego, a następnie oczekiwaniem przez ponad rok na wydanie opinii, stracił on możliwość zarobkowania w swoim zawodzie, a jego stan zdrowia spowodowany jego sytuacją procesową uległ znacznemu pogorszeniu.
O jakiej skardze jest mowa w tym kazusie? Do jakiego organu skarżący powinien skierować tę skargę? Jaką decyzję merytoryczną winien podjąć adresat skargi w odniesieniu do niej? Uzasadnij swoje stanowisko.
3. Prokurator Generalny na wniosek Prokuratury Regionalnej w G. zwrócił się do „państwa trzeciego” X z wnioskiem o przesłuchanie w charakterze świadków - w drodze pomocy prawnej - dwóch obywateli tego kraju. Przez ponad rok - pomimo wysyłanych monitów - wniosek nie został zrealizowany.
Czy polski prokurator dysponuje środkami prawnymi mogącymi skutecznie doprowadzić do zrealizowania wniosku przez „państwo trzecie”? Czy w osiągnięciu tego celu mogą mu udzielić pomocy Eurojust i Europejska Sieć Sądowa? Omów czym zajmują się te organy.

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 42

1. Prokurator Rejonowy w S. po zapoznaniu się z aktami sprawy RP Ds 145.2015 zakwestionował wydane przez podległego prokuratora postanowienie o umorzeniu postępowania, które zostało już doręczone stronom. Jednocześnie w rozmowie z autorem tego postanowienia wyraził pogląd, że sprawa winna zakończyć się sporządzeniem aktu oskarżenia, na co przedstawił stosowne argumenty. Prokurator nie zgodził się ze stanowiskiem bezpośredniego przełożonego.
Czy w opisanej sytuacji Prokurator Rejonowy w S. dysponuje instrumentem prawnym pozwalającym na wymuszenie na podległym prokuratorze wydania konkretnej decyzji merytorycznej, zgodnej z jego stanowiskiem? Omów zasadę hierarchicznego podporządkowania.
2. Jan W. zwrócił się do Rzecznika Praw Obywatelskich ze skargą na Zakład Ubezpieczeń Społecznych, który wydał nieprawomocną decyzję odmawiającą przyznania mu renty z tytułu niepełnosprawności natury psychicznej, spowodowanej rzadką chorobą, na którą zapadł podczas wycieczki do Afryki.
Jakiej można się spodziewać reakcji ze strony Rzecznika Praw Obywatelskich? Czy RPO zobowiązany jest do podejmowania działań w każdym przypadku złożenia do niego skargi? Przedstaw pozycję ustrojową Rzecznika Praw Obywatelskich.
3. W toku śledztwa prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w Z. zaszła konieczność przesłuchania w charakterze podejrzanego o handel narkotykami obywatela Belgii, przebywającego czasowo bądź w Holandii, gdzie ma zarejestrowaną bliżej nieznaną firmę, bądź we Francji, gdzie mieszkają jego znajomi. Jego adres zamieszkania jest prokuratorowi nieznan. Prokurator rozważając, do jakich instytucji międzynarodowych zwrócić się o pomoc w ustaleniu jego aktualnego miejsca pobytu, brał pod uwagę Europol, Interpol, Eurojust i OLAF.
Omów pokrótce zadania tych instytucji i wskaż, która z nich powinna w omawianej sprawie pomóc polskiemu prokuratorowi.

**ZAGADNIENIA KONSTYTUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 43

1. Asystent prokuratora, podczas nieobecności prokuratora z powodu urlopu wypoczynkowego, dokonał oględzin istotnego dowodu w śledztwie nadzorowanym przez prokuratora.
Czy dokonanie tej czynności przez asystenta było prawnie dopuszczalne? Jaką rolę pełni asystent prokuratora w procesie karnym? Jakie warunki należy spełnić, aby móc być zatrudnionym na stanowisku asystenta prokuratora i asystenta sędziego?
2. Trybunał Konstytucyjny orzekł – po rozpoznaniu stosownego wniosku – że kilka przepisów ustawy jest niezgodnych z Konstytucją RP i określił, że przepisy te tracą moc z upływem osiemnastu miesięcy od ogłoszenia wyroku w Dzienniku Ustaw.
Czemu służy instytucja odłożenia w czasie utraty mocy niekonstytucyjnych przepisów? Czy sądy mogą nie stosować w swoim orzecznictwie przepisów niekonstytucyjnych w czasie biegu terminu odroczenia utraty przez nie mocy? Co rozumiesz pod pojęciem wyroku o charakterze zakresowym Trybunału Konstytucyjnego?
3. W toku śledztwa Prokuratury Okręgowej w T. dotyczącego popełnienia szeregu przestępstw umyślnego paserstwa samochodów pochodzących z kradzieży dokonanych poza granicami Polski oraz fałszowania i posługiwania się w wydziałach komunikacji polskich urzędów szeregiem dokumentów służących do zarejestrowania tych pojazdów na terytorium Polski, jako rzekomo zarejestrowanych wcześniej na terytorium Szwajcarii ujawniono, że dominująca większość przedmiotowych pojazdów skradziona została w Niemczech, przede wszystkim w Berlinie i okolicach. Ustalono także, że Prokuratura w Berlinie nadzoruje szereg śledztw dotyczących wzmiankowanych wyżej kradzieży, a kilka kolejnych, nadzorowanych wcześniej przez tę jednostkę postępowań zostało już umorzonych z powodu niewykrycia sprawcy. Nadto, w toku polskiego postępowania przygotowawczego ustalono, że blankiety dokumentów (zagranicznych dowodów rejestracyjnych), które zostały wykorzystane do tzw. „legalizacji” przedmiotowych kilkudziesięciu pojazdów na terytorium Polski (w wyniku ich rejestracji przez polskie wydziały komunikacji), pochodzą z kradzieży dokonanych w trzech urzędach szwajcarskich. Prokuratura w Berlinie oraz Prokuratura w Genewie, niezależnie od siebie, zaproponowały Prokuraturze Okręgowej w T. utworzenie wspólnego zespołu śledczego.
Czy w przedstawionej sytuacji utworzenie wspólnych zespołów śledczych z organami RFN i/lub Szwajcarii byłoby prawnie możliwe i celowe, mając na względzie dobro przedmiotowego polskiego śledztwa? Uzasadnij swoje stanowisko. Wskaż, czy w ogóle, a jeśli tak to które konkretnie regulacje prawne prawa międzynarodowego/prawa europejskiego/prawa Unii Europejskiej i/lub prawa krajowego miałyby w przedmiotowej kwestii zastosowanie (podstawowe i ew. subsydiarne – przywołaj konkretne normy prawne). Jakie są rodzaje wspólnych zespołów śledczych i jakie skutki materialno-prawne i formalno-prawne wywołałby wybór każdego z nich? Które instytucje Unii Europejskiej wśród swych zadań mają pomoc w tworzeniu i funkcjonowaniu wspólnych zespołów śledczych?

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 44

1. Prokurator Andrzej H., prowadzący śledztwo w sprawie zabójstwa młodej kobiety, przez zapomnienie nie wystąpił do sądu o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec podejrzanego w tej sprawie i w konsekwencji podejrzanym z upływem terminu na jaki był tymczasowo aresztowany opuścił zakład karny i wyjechał za granicę.
Czy, a jeśli tak to jakie konsekwencje poniesie prokurator za stwierdzone zaniechanie? Wyjaśnij na czym polega oczywista i rażąca obraza przepisów prawa, jakiej może dopuścić się prokurator? Podaj przykłady takich uchybień.
2. Jan K. objął mandat Posła na Sejm RP po zmarłym w trakcie kadencji innym pośle. Jednocześnie złożył do Prokuratury Rejonowej w W. wniosek o zawieszenie – z uwagi na immunitet poselski – postępowania karnego prowadzonego przeciwko niemu o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., w którym od 2 miesięcy ma status podejrzanego.
Dokonaj oceny wniosku posła. Omów instytucję immunitetu parlamentarnego.
3. Podczas rozprawy sądowej, sąd krajowy Państwa Członkowskiego X powziął wątpliwość co do zgodności niektórych przepisów prawa krajowego z dyrektywą UE. Zawiesił postępowanie sądowe i zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem prejudycjalnym o rozstrzygnięcie wątpliwości.
Czy pytanie w zakresie zgodności prawa krajowego z prawem unijnym podlega kognicji Trybunału? W jakich sytuacjach sąd krajowy może (a kiedy jest zobowiązany) zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości UE z pytaniem prejudycjalnym? Jakie znaczenie ma instytucja pytań prejudycjalnych w Unii Europejskiej?

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 45

1. Prezes Rady Ministrów zwrócił się do Prokuratora Generalnego o nadesłanie pisemnej informacji o biegu śledztwa prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w W. przeciwko podsekretnarzowi stanu w jednym z ministerstw o niedopełnienie obowiązków i przekroczenie uprawnień oraz podanie, kiedy należy spodziewać się zakończenia tego postępowania i jakiej treści zapadnie końcowa decyzja merytoryczna w sprawie.
Wskaż, jaka winna być reakcja Prokuratora Generalnego na tak sformułowane pismo Prezesa Rady Ministrów? Jaka jest pozycja ustrojowa Prokuratora Generalnego? Omów zasadę niezależności prokuratora.
2. Jan K. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w D. na karę 2 lat pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 158 § 2 k.k. W złożonej apelacji zakwestionował fakt przesłuchania głównego świadka w drodze wideokonferencji międzynarodowej. Sąd Okręgowy w R. nie uwzględnił jednak zarzutów Jana K. wskazując, że świadek na stałe zamieszkiwał poza granicami kraju i nie chciał stawić się osobiście w polskim sądzie, gdyż obawiał się oskarżonego, który dopuścił się brutalnego przestępstwa z użyciem przemocy. Ponadto czynność ta była dopuszczalna w świetle art. 10 Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej z 2000 r. Ponieważ kasacja w tej sprawie również została odrzucona, Jan K. wniósł skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka podnosząc, iż przesłuchanie kluczowego świadka na odległość naruszyło jego prawo do obrony określone w art. 6 ust. 3 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.
Jaką decyzję powinien wydać Europejski Trybunał Praw Człowieka? Oceń zasadność skargi, uwzględniając charakter przesłuchania wideokonferencyjnego. Jaka była alternatywa w powyższej sprawie dla przesłuchania wideokonferencyjnego i czy w większym stopniu zabezpieczała ona prawa oskarżonego? Czy w przedmiotowej sprawie sąd polski mógł wymusić na świadku przebywającym poza granicami kraju osobiste stawiennictwo na rozprawie w Polsce?
3. Obywatelka Etiopii, przebywająca na stałe od 10 lat w Państwie Członkowskim X, zwróciła się do Parlamentu Europejskiego z petycją zarzucając państwu pobytu, że odmawia jej i współrodakom prawa do godnych warunków życia w ten sposób, że toleruje od lat fakt zamieszkiwania przez nich w tzw. podmiejskich slumsach.
Czy adresat skargi jest właściwy do jej załatwienia? Omów, jaką rolę spełnia petycja w systemie prawnym Unii Europejskiej? Jaką rolę pełni Parlament Europejski w systemie instytucjonalnym Unii Europejskiej?

**ZAGADNIENIA KONSTYTUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 46

1. Pełnomocnik pozwanego w postępowaniu cywilnym Emila C. zapoznał się z treścią orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, który uznał za niekonstytucyjne kilka przepisów aktu normatywnego. W oparciu o przepisy uznane obecnie za niekonstytucyjne, tydzień wcześniej, sąd drugiej instancji orzekł o utrzymaniu w mocy wyroku sądu pierwszej instancji (mającego tożsame zapatrywanie prawne w przedmiotowej materii), niekorzystnego dla Emila C.
Jakie kroki prawne należy/można podjąć w przedstawionej sytuacji? Do kogo należy inicjatywa w tym zakresie? Jakie byłyby odpowiedzi na te pytania, gdyby do analogicznej sytuacji doszło w postępowaniu karnym, w odniesieniu do wyroku skazującego/uniewinniającego?
2. Sędzia Sądu Okręgowego w O. prowadził samochód i został zatrzymany przez policję do rutynowej kontroli drogowej. Policjanci zażądali od niego otwarcia bagażnika, gdyż - jak oświadczyli - w ramach prowadzonej akcji „Narkotyki” poszukują tzw. dopalaczy. Sędzia - powołując się na immunitet sędziowski i okazując legitymację służbową - odmówił otwarcia bagażnika. Policjanci uznali oświadczenie sędziego za nieuzasadnione utrudnianie im dokonania czynności służbowej, po czym odstąpili od czynności i pisemnie o zachowaniu sędziego powiadomili jego przełożonego.
Dokonaj oceny prawnej zachowania sędziego i policjantów. Czy powołanie się na immunitet sędziowski stanowiło przeszkodę do dokonania czynności służbowej przez Policję? Jak powinien zareagować Prezes Sądu Okręgowego w O. na informację uzyskaną od Policji?
3. W dniu 8 października 2013 r. Sąd Rejonowy w W. wystąpił do właściwego sądu okręgowego z wnioskiem o wydanie europejskiego nakazu aresztowania wobec obywatela polskiego Igora L., któremu na mocy wyroku tego sądu rejonowego z dnia 6 lipca 2007 r., wymierzona została kara ośmiu miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. Wymienionemu skazanemu pozostała do odbycia cała przedmiotowa kara, albowiem w styczniu 2010 r. nie stawiał się do wyznaczonego zakładu karnego. Zarówno następne wezwanie go do stawiennictwa w wyznaczonym terminie w zakładzie karnym jak i zarządzenie jego przymusowego sprowadzenia tam przez policję okazały się nieskuteczne. W listopadzie 2013 r., w toku przeprowadzanych kolejnych sprawdzeń policji mających na celu ustalenie miejsca aktualnego pobytu (ukrywania się) Igora L. ustalono, że przebywa on w mieszkaniu swej konkubiny Helgi B., obywatelki niemieckiej, zamieszkałej w miejscowości Lipsk, na terytorium Niemiec. Z aktualnych informacji uzyskanych przez policję wynika, że Igor L. około trzy lata wcześniej założył w Niemczech rodzinę, pozostaje w konkubinacie ze wspomnianą wyżej obywatelką RFN, wraz z którą wychowuje córkę wymienioną w wieku 6 lat oraz dwuletniego syna, ich wspólne dziecko. Ustalono także, iż od około dwóch lat Jan K. jest zatrudniony w jednej z tamtejszych firm branży spożywczej.
Czy w przypadku wydania europejskiego nakazu aresztowania przez sąd polski, mogą mieć miejsce trudności jego wykonania przez organy Republiki Federalnej Niemiec? Przedstaw swoją ocenę powołując się na mające znaczenie w tym zakresie regulacje prawne (Unii Europejskiej i/lub krajowe, obowiązujące w wyniku dokonania implementacji odnośnych regulacji UE).

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 47

1. Prokurator Iwona P., będąca Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla jednego z okręgów regionalnych, zapoznawała się z treścią trzech pism, złożonych przez prokuratorów w toku trzech odrębnych procedur prowadzonych w wyniku uprzedniego ujawnienia uchybień w ich pracy. Prokuratorzy nazwali swoje pisma: „Sprzeciw”, „Zażalenie” i „Zastrzeżenie” i tytuły te zostały użyte prawidłowo (oddawały rzeczywistą treść tych pism).
Jaki wspólny charakter (funkcję) mają te trzy rodzaje pism i w toku których konkretnie procedur mogą zostać złożone? Wskaż na różnice zachodzące między tymi procedurami, przedstawiając ich specyfikę. Jaką rolę pełni rzecznik dyscyplinarny? Prokuratorem jakiego szczebla może być Iwona P.?
2. Pod wpływem wydarzeń w Wielkiej Brytanii, jedna z partii oświadczyła, że zamierza rozpocząć procedurę wystąpienia Polski z Unii Europejskiej. Członkostwo w tej organizacji międzynarodowej nie służy bowiem interesom narodowym.
Jakie działania powinny zostać podjęte w świetle Konstytucji, aby możliwe było wystąpienie z Unii Europejskiej? Kto byłby uprawniony do podjęcia takiej decyzji? Jak wygląda procedura wyjścia z Unii Europejskiej (wskaż przepisy prawne regulujące tę kwestię)?
3. W śledztwie prowadzonym w jednej z polskich prokuratur okręgowych zachodzi potrzeba doręczenia odpisu postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych dwóm adresatom. Pierwszym z nich jest obywatel Holandii Marco D., który aktualnie zamieszkuje w Wiedniu. Drugim natomiast jest Siergiej W., będący obywatelem Ukrainy, zamieszkały w Kijowie.
Czy wspomniane postanowienie może zostać wysłane przez polską prokuraturę bezpośrednio na adres ww. osób, jeśli jest on znany? Wskaż przepisy stanowiące podstawę prawną dla przedmiotowych działań lub ich zakazujące. W jaki sposób można ograniczyć liczbę doręczeń zagranicznych w toku postępowania karnego?

**ZAGADNIENIA KONSTITUCYJNE ORAZ ZAGADNIENIA USTROJOWE DOTYCZĄCE
PROKURATURY I INNYCH ORGANÓW OCHRONY PRAWNEJ W RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ, PRAWO UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PROBLEMATYKA MIĘDZYNARODOWEJ
OCHRONY PRAW CZŁOWIEKA**

ZESTAW NR 50

1. Prokurator Prokuratury Rejonowej w D. skontaktował się ze swoim kolegą dziennikarzem, którego poinformował, że prowadzi bardzo ciekawą sprawę korupcyjną, w którą zamieszani są urzędnicy urzędu miasta. Następnego dnia w lokalnej gazecie pojawił się artykuł o tym postępowaniu karnym, w którym cytowane są wypowiedzi tego prokuratora.
Oceń zachowanie prokuratora w świetle obowiązujących przepisów. Czy prokurator Prokuratury Rejonowej w D. miał prawo udzielać informacji prasie? Czy grożą mu w zaistniałej sytuacji jakieś sankcje, a jeżeli tak to jakie i za co? Kto wykonuje zadania związane ze współpracą powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury z mediami?
2. Lech D. w swej skardze do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka wskazał, że w toku odbywania przez niego kary pozbawienia wolności czuł się poniżony warunkami, jakie mu zapewniono w Zakładzie Karnym w W. Skarżący podał, że był osadzony w małej celi (bez kanalizacji), wraz z kilkoma innymi skazanymi, a na każdego z nich przypadało, średnio, niecałe 2 m² powierzchni. Warunki osadzenia często wywoływały agresywne zachowania wśród współosadzonych, których części był ofiarą. Skargi Lecha D. były ignorowane przez funkcjonariuszy Służby Więziennej, a informacje o ich składaniu ujawniane współosadzonym, co wzmagało natężenie szykan, którym był poddawany. Wielokrotne prośby Lecha D. o zmianę celi także zostały odrzucone. Z uwagi na przełudnienie, rzadko udzielano mu konsultacji psychologicznych. Dwukrotnie musiał także oczekiwać w swej celi, mimo poważnej choroby, na przyjęcie go na oddział szpitalny. Z uwagi na nadmierną ilość osadzonych i przeznaczenie na cele mieszkalne również dwóch świetlic oddziału, także kontakty skarżącego z wychowawcą oddziałowym były sporadyczne, a skazanym nie zapewniono, przez całą dobę, żadnego zajęcia, z wyjątkiem jednej godziny pobytu na spacerunku.
Naruszenie którego konkretnie przepisu/przepisów rozpatrywał w tej sprawie ETPC? Które prawa Lecha D. mogły zostać naruszone? Czy także inne przepisy prawa ponadnarodowego (prawa międzynarodowego i prawa Unii Europejskiej) mogły zostać naruszone? Wskaż, które podmioty prawa międzynarodowego poza ETPC, często zajmowały się kwestią przestrzegania praw osób osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych. Który polski organ, przewidziany przez Konstytucję, często podejmuje interwencje w przedmiotowym zakresie?
3. Do Prokuratury Okręgowej w L. wpłynął wniosek o pomoc prawną skierowany przez Prokuraturę w Wiedniu. Realizacja tej odezwy miała polegać na przesłuchaniu na terytorium Polski, w drodze wideokonferencji, zamieszkałych na stałe w Polsce dwóch obywateli naszego kraju – Jana S. (podejrzanego w sprawie austriackiej) i Filipa K. (świadka). Następnie, w razie potrzeby, także w formie wideokonferencji, miała zostać przeprowadzona ewentualna konfrontacja obu wskazanych mężczyzn. Organ austriacki zwrócił się do polskiej prokuratury o wskazanie miejsca i terminu przeprowadzenia w Polsce zawnioskowanych czynności, współpracę w przygotowaniu strony technicznej tego przedsięwzięcia (w tym próbę łączy i wezwanie tłumacza) oraz wezwanie wyżej wymienionego świadka i podejrzanego na miejsce przesłuchań.
Na czym powinny polegać dalsze działania podjęte przez polską prokuraturę? Czy wnioskiwane przez stronę austriacką czynności są prawnie dopuszczalne w Polsce czy ewentualnie nie mogą zostać zrealizowane? Przedstaw prawne uzasadnienie swojego stanowiska. Wskaż jakie są zalety i wady przeprowadzania przesłuchań w formie wideokonferencji.